

η Ζούρτσα

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΖΟΥΡΤΣΑΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΩΝ ΦΙΓΑΛΕΩΝ (ΖΟΥΡΤΣΑΝΩΝ) ΑΘΗΝΑΣ • ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 25 Τ.Κ. 104 32 ΑΘΗΝΑ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 160 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023 • ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ: www.zourtsa.gr • e-mail: syllogos@zourtsa.gr • ΚΩΔΙΚΟΣ: 213622

Σας ευχόμαστε Καλή Χρονιά με υγεία, ειρήνη και κάθε καλό!

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΟΥΡΤΣΑΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ πραγματοποίησε την Τακτική Γενική Συνέλευση και τις αρχαιρεσίες του την Κυριακή 26 Νοεμβρίου 2023, σύμφωνα με την προηγηθείσα ανακοίνωση-πρόσκληση. Μετά την παρουσίαση, τη συζήτηση και την ομόφωνη έγκριση των διοικητικών και οικονομικών πεπραγμένων του Συλλόγου, ακολούθησαν οι εκλογές για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο και τη νέα Εξελεγκτική Επιτροπή. Με βάση τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας, η συγκρότηση των ως άνω οργάνων έγινε ως εξής:

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΑΠΑΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ του Αναστασίου, Πρόεδρος (6948821217)
ΓΛΟΥΜΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του Κων/νου, Αντιπρόεδρος (6972211417)
ΓΚΟΥΒΑΤΣΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του Γεωργίου, Γεν. Γραμματέας (6977176319)
ΔΗΜΟΣΘΕΝΙΔΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑ του Δήμου, Ταμίας (6937408510)

ΚΑΣΣΑΡΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ του Θωμά, Μέλος (6936794512)
ΚΟΥΡΟΥΒΑΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ του Ιωάννη, Μέλος (6981975407)
ΒΛΑΧΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ του Ευθυμίου, Μέλος (6946088800)

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

ΓΚΟΥΒΑΤΣΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ του Κων/νου
ΤΣΟΥΤΑ ΙΩΑΝΝΑ του Γεωργίου
ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΒΛΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Φωτίου
ΚΛΕΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του Κων/νου
ΝΙΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Αθανασίου

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί τα μέλη του Συλλόγου για τη συμμετοχή τους και την εμπιστοσύνη τους και υπόσχεται ότι θα εργασθεί με όσες δυνάμεις διαθέτει για το καλό του Συλλόγου και του χωριού μας.

Το Δ.Σ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ

- Η καθιερωμένη ετήσια συνεστίαση των μελών και των φίλων του Συλλόγου μας θα γίνει στις 10 Μαρτίου 2024, ημέρα Κυριακή και ώρα 1:00 μ.μ., στο μουσικό μεζεδοπωλείο «Το Μυστικό», οδός Α. Λεντάκη, Αμισσού & Σμύρνης, στον Υμηττό (δίπλα στην ΠΥΡΚΑΛ). Τηλ. 2107629905.
- Θα προσφερθεί πλούσιο φαγητό, με όλα τα συνοδευτικά, κρασί, μπύρες και αναψυκτικά στη συνολική τιμή των 22€ κατ' άτομο.
- Το κέντρο διαθέτει πλούσιο μουσικό πρόγραμμα με λαϊκά, δημοτικά και νησιώτικα τραγούδια, με ορχήστρα και γνωστούς καλλιτέχνες.
- Καλούμε όλους τους συμπατριώτες και τους φίλους να συμμετάσχουν στην εκδήλωση, που είναι καλή ευκαιρία συνάντησης, διασκέδασης και στήριξης του Συλλόγου μας. Με ιδιαίτερη χαρά θα περιμένουμε και τους νέους μας να αυξήσουν την συμμετοχή τους.
- Για οργανωτικούς λόγους παρακαλούμε θερμά να δηλώσετε έγκαιρα την συμμετοχή σας τηλεφωνικά στα μέλη του Δ.Σ.

Σας περιμένουμε ΟΛΟΥΣ!!
Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τα αποκαλυπτήρια της προτομής της Αδαμαντίας Γρηγοριάδου

• Την Κυριακή 29 Οκτωβρίου 2023, σε μια επιτυχημένη και συγκινητική εκδήλωση, με την παρουσία πολλών επισήμων, εκπροσώπων φορέων και πλήθους κόσμου, πραγματοποιήθηκαν στον αύλειο χώρο του Λαογραφικού Μουσείου του χωριού μας τα αποκαλυπτήρια της προτομής της Ζουρτσάνας Αγωνίστριας του 1821 Αδαμαντίας Γρηγοριάδου, που φιλοτέχνησε με επιτυχία ο παρευρεθείς καταξιωμένος Τηνιακός γλύπτης Πραξιτέλης Τζανουλίνος.

• Η εκδήλωση αυτή απετέλεσε την ευτυχή κατάληξη του οράματος και των προσπαθειών των γυναικών εκπαιδευτικών, που υπηρέτησαν ή υπηρετούν ακόμα στα σχολεία της Ζούρτσας, να τιμήσουν και να απαθανάτισουν την Αδαμαντία για την προσφορά της στον Αγώνα της εθνικής ανεξαρτησίας.

• Το πρόγραμμα περιλάμβανε χαιρετισμό από τη συντονίστρια και παρουσιάστρια της εκδήλωσης, φιλόλογο του λυκείου μας, κ. Ελένη Γιαννίκου, ομιλία για την Αδαμαντία Γρηγοριάδου από την εκπαιδευτικό κ. Γεωργία Καραβούλια, απαγγελία ποιημάτων από μαθήτριες, μουσικά διαλείμματα με δημοτικά τραγούδια από την ορχήστρα της οικογένειας Τζανέτου από τη Ζαχάρω, καταθέσεις στεφάνων στην προτομή και χαιρετισμούς από παρευρισκόμενους επισήμους, εκπροσώπους φορέων και απογόνους της Αδαμαντίας και κλείσιμο της εκδήλωσης από τη συμπατριώτισσά μας κ. Νίκη Παπαγεωργίου, καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

• Στις εσωτερικές σελίδες δημοσιεύεται η ομιλία της εκπαιδευτικού κ. Γεωργίας Καραβούλια και άλλα κείμενα σχετικά με την εκδήλωση, ενώ στο κανάλι του Συλλόγου Ζουρτσάνων Αθήνας zourtsaTV υπάρχει σχετικό βίντεο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μερική άποψη του κοινού της εκδήλωσης

Ο γλύπτης κ. Πραξιτέλης Τζανουλίνος εν μέσω γυναικών εκπαιδευτικών της επιτροπής για την προτομή. Αριστερά του η εμπνεύστρια της ιδέας κ. Μίνα Κέκη-Παπακυριακοπούλου.

Διαβάστε σ' αυτό το φύλλο

- ▶ Ειδοποίηση προς συνδρομητές της εφημερίδας ..... σελ. 2
- ▶ 2η Γιορτή Ελιάς και Ελαιόλαδου 2
- ▶ Το Μαύρο Φάντασμα του 21ου Αιώνα 2
- ▶ Δωρεά Σπάνιων Βιβλίων 2
- ▶ Η Συγκοινωνία στη Ζούρτσα 3, 6
- ▶ Αφιέρωμα στην Αδαμαντία Γρηγοριάδου 4-5, 6
- ▶ Κοινωνικά και Συνδρομές 7
- ▶ Με Αφορμή το «Επί Γης Ειρήνη» και την Παλαιστήνη 8

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ - ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

• Η εφημερίδα μας, “η Ζούρτσα”, φέτος κλείνει 40 χρόνια κυκλοφορίας. Όλα αυτά τα χρόνια, ανελλιπώς, κάθε τρεις μήνες, μπαίνει στα σπίτια μας, μεταφέροντας τα σημαντικότερα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα στην ιδιαίτερη πατρίδα μας, σκέψεις, απόψεις και προβληματισμούς της κοινωνίας γενικά, γεγονότα και αναμνήσεις των γονιών και παππούδων μας από την καθημερινή ζωή στο χωριό μας. Σε πολλούς συνδρομητές, που βρίσκονται μακριά από την γενέτειρά τους, η συγκίνηση είναι μεγάλη, όταν παίρνουν την εφημερίδα, και την περιμένουν πώς και πώς. Η συνδρομή για τα έξοδα εκτύπωσης και αποστολής της εφημερίδας είναι 10€ ετησίως.

• Μετά από ενδελεχή έλεγχο στα αρχεία του Συλλόγου από το 2011 μέχρι σήμερα, διαπιστώσαμε ότι πάνω από 500 συνδρομητές και περίπου 40 συνδρομητές εξωτερικού δεν καταβάλλουν τη συνδρομή για την εφημερίδα τα τελευταία 13 χρόνια τουλάχιστον. Ο αριθμός αυτών των μελών ξεπερνά τους 500 εσωτερικού και περίπου 40 του εξωτερικού, που λόγω των ταχυδρομικών τελών είναι μεγαλύτερου κόστους.

• Η εφημερίδα έχει έξοδα και θα πρέπει να είναι θιψίμη η έκδοσή της. Το Δ.Σ. έχει εξαντλήσει τις οικονομικές του δυνατότητες και με το παραπάνω. Καθόλου δεν μας είναι ευχάριστο, αλλά θα αναγκαστούμε να σταματήσουμε την αποστολή της στους συνδρομητές που δεν θα ανταποκριθούν στην καταβολή αυτής της συνδρομής από τώρα και στο εξής. Σας ενημερώνουμε πως με την λήξη του 2023, αυτό είναι το τελευταίο τεύχος που αποστέλλεται σε αυτούς τους συνδρομητές και ότι από το επόμενο τεύχος αρ. 161 (Ιανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος 2024) θα διακόψουμε την αποστολή της.

• Εφόσον επιθυμούν να συνεχιστεί η αποστολή της εφημερίδας, θα πρέπει να ενημερώσουν τα μέλη του Δ.Σ. ως τις 29 Φεβρουαρίου 2024 στα τηλ.: 6948821217, 6945037413, 6977176319, 6972211417 ή στο mail:

zourtsa.syllogos@yahoo.gr, καταβάλλοντας ταυτόχρονα την ετήσια συνδρομή στους τραπεζικούς λογαριασμούς του Συλλόγου:

α) ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Αρ. λογ.: 6028 010224 822

(IBAN: GR 33 0171 0280 0060 2801 0224 822) και

β) ALPHA BANK: Αρ. λογ.: 232002 101038017

(IBAN: GR 50 0140 2320 2320 0210 1038 017)

• Οι συνδρομητές συμπατριώτες μας που κατοικούν στο χωριό, μπορούν να απευθυνθούν και στην κ. Άννα Πιτσινή-Μανιάτη, στο φαρμακείο του χωριού.

Ζητούμε την κατανόησή σας και την ανταπόκρισή σας.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Δωρεά σπάνιων βιβλίων

Ο γνωστός για τα συλλεκτικά του ενδιαφέροντα συμπατριώτης μας κ. Κωνσταντίνος Ν. Κατσάμπουλας δώρισε παλιά και σπάνια βιβλία στη Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη της Ανδριτσάνας, που ονομάζεται και “Νικολοπούλειος Βιβλιοθήκη”, από το όνομα του πρώτου και μεγάλου δωρητού της Κωνσταντίνου-Αγαθόφρωνος Νικολόπουλου.

Είναι μια από τις σημαντικότερες, ιστορικότερες και πλουσιότερες βιβλιοθήκες. Πραγματικό διαμάντι της παγκόσμιας Εκδοτικής και της Τυπογραφίας, ανυπολόγιστης αντικειμενικής, ιστορικής και πνευματικής αξίας.

Τα βιβλία, που διέθεσε κόπο και χρόνο να τα αποκτήσει και δυσκολεύτηκε να τα αποχωριστεί ο δωρητής, εκεί θα προστατευτούν πρωτίστως από τη φθορά του χρόνου αλλά και θα είναι στη διάθεση όσων ερευνητών και αναγνωστών θέλουν να γνωρίσουν και να αξιοποιήσουν το πολύτιμο περιεχόμενό τους. Τα βιβλία είναι τα εξής:

1) Αναμνήσεις του θαρόνου de Tott, Άμστερνταμ, 1685 (ταξιδιωτικού περιεχομένου)

2) Ταξίδι στην Ελλάδα και την ανατολή (ταξιδιωτικού περιεχομένου) Lyon, 1859

3) Μάχη των Φαρσάλων Virgilio vidicato (λατινικό βιβλίο) Ρώμη, 1761

4) Ιωσήφ Μοναχού, Λειψία Σαξονίας 1768 (θρησκευτικού περιεχομένου)

5) Ορθόδοξος Διδασκαλία, μητροπολίτη Μόσχας Πλάτωνος, Βιέννη 1782 (θρησκευτικού περιεχομένου)

6) Μονόφυλλο 21/10/1865 του υπουργικού συμβουλίου προς τον ελληνικό λαό. Υπουργοί Δεληγιώργης, Ζαΐμης, Καλλιφρονάς, Μαυρομιχάλης, Γρίβας, Χρηστίδης.

7) Μάλα Φράντζα, η Κακιά Γαλλίδα (σύφιλη), Βιέννη 18ου αι. Ερμηνεία: Πως πρέπει να θεραπεύεται το γαλλικό πάθος που έφεραν στα Επτάνησα. Ιωάννου Νικολαΐδου του Πίνδου.

Η δωρεά έγινε εις μνήμην του πατέρα του δωρητή, Νικολάου Κατσάμπουλα.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

2η ΓΙΟΡΤΗ ΕΛΙΑΣ και ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ

Τη «2η Γιορτή Ελιάς και Ελαιόλαδου» στην πλατεία του χωριού μας διοργάνωσαν με μεγάλη επιτυχία στις 5 Νοεμβρίου 2023 όλοι οι τοπικοί φορείς Ν. Φιγαλίας και Φασκομηλιάς. Ήταν μια εξαιρετική εκδήλωση με ποικίλες δράσεις, με τοπικές γεύσεις με πρωταγωνιστή το ελαιόλαδο και με συμμετοχή πλήθους κόσμου. Περιελάμβανε ενημερωτικές αγροτικές και πολιτιστικές δράσεις, όπως ομιλίες γεωπόνων για το ελαιόλαδο, έκθεση γεωργικών μηχανημάτων αλλά και τοπικών προϊόντων και κεράσματα. Υπήρχαν δραστηριότητες για μικρούς και μεγάλους, κωμικό θέατρο και γλέντι με ζωντανή μουσική.

Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσίασε η αναβίωση του εθίμου της Ειρεσιώνης από μαθητές των σχολείων του χωριού μας.

Η Ειρεσιώνη ήταν ένα κλαδί αγριελιάς που κρεμούσαν πάνω του κάθε λογής καρπούς από τη φθινοπωρινή σοδειά, ως έκφραση ευχαριστίας για την γονιμότητα του έτους που τελείωνε και παράκληση για εξακολούθηση της γονιμότητας στο επόμενο. Και γενικά η Ειρεσιώνη αποτελεί τον πρόγονο του στολισμού των δέντρων κατά τη διάρκεια των εορτών των Χριστουγέννων.

Συγχαρητήρια στους διοργανωτές και σε όλους τους συντελεστές της γιορτής, με την οποία ολοκληρώθηκε ένα γόνιμο και πλούσιο σε εκδηλώσεις πολιτιστικό καλοκαίρι, όπως είχε παρουσιάσει η εφημερίδα μας στο προηγούμενο τεύχος της.

ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ.

Το μαύρο φάντασμα του 21ου αιώνα

Όπως έχουν καταδείξει ψυχαναλυτές, όπως ο Βίλχελμ Ράιχ και ο Έρικ Φρομ, το αληθινό σκάνδαλο δεν είναι τόσο ο φασισμός ως πολιτικό-στρατιωτικό καθεστώς καταπιεστικού χαρακτήρα, όσο η επιθυμία του φασισμού, η γοητεία του, η σαγηνευτική επίδρασή του στις μάζες. Όπως γράφει ο Ράιχ στο βιβλίο του “Η μαζική ψυχολογία του φασισμού”, το αληθινό πρόβλημα δεν είναι το γιατί οι μάζες υπέμειναν παθητικά την καταπίεση του φασισμού, αλλά το γιατί τον είχαν τόσο παθιασμένα επιθυμήσει. Ιδού το πιο ακανθώδες σημείο, που η κρίση του σύγχρονου κόσμου φαίνεται να έχει ξαναφέρει στο φως: είναι δυνατό να επιθυμούμε τον φασισμό; Υπάρχει στην ψυχή του ανθρώπου – στο ασυνείδητό του – ένας φασιστικός πειρασμός, μια έντονη τάση να λατρεύει τον αφέντη, κάτι σαν επιθυμία για φασισμό; Όταν ο Φρόιντ έγραφε το έργο του “Ψυχολογία των μαζών και ανάλυση του Εγώ”, η Ευρώπη γκρεμιζόταν στην άβυσσο του Ολοκληρωτισμού.

Σε αυτό το έργο ο Φρόιντ υποδεικνύει, με ένα πνεύμα που αγγίζει τη μαντική ικανότητα, μίαν ανησυχητική εικόνα της ενόρμησης που δημιουργεί τους δεσμούς της μάζας και που θα σπρώξει την Ευρώπη προς τον Β' παγκόσμιο πόλεμο. Ο πόλεμος, η βίαιη σύγκρουση αντιπαρατιθέμενων μαζών, η ανατροπή κάθε δημοκρατικής διάταξης, η φονταμενταλιστική αντίθεση των ιδεολογιών, πήγαζαν, σύμφωνα με τον Φρόιντ, από έναν μετασχηματισμό του κοινωνικού δεσμού σε ορδή. Η ενθουσιώδης λατρεία για τον “ηγέτη” γεννάει το μαζικό και παρανοϊκό μίσος για τον αντίπαλο. Αυτό σημαίνει ότι ο λόγος του Διαφωτισμού δεν ήταν η τελευταία λέξη της Ευρώπης για τον άνθρωπο. Η ανεγκέφαλη πυράκτωση της ζωής των φασιστικών μαζών καταδεικνύει την αντίστροφη όψη του κριτικού λόγου.

Στην σύγχρονη Ευρώπη, η απειλή για την επισημλή ενότητά της φαίνεται να ενσαρκώνεται κυρίως από το φαινόμενο της μετανάστευσης. Πρόκειται για μια “επείγουσα” κατάσταση, η οποία, σύμφωνα με ορισμένους, θέτει σε κίνδυνο την ίδια την επιβίωση της Ευρωπαϊκής ταυτότητας. Σε μια πολιτική πραγματικότητα που είναι ακόμα ευάλωτη και πλούσια σε αντιφάσεις, όπως είναι η Ευρωπαϊκή πραγματικότητα, η παρουσία αυτού του εξωτερικού κινδύνου, σε συνδυασμό με τα νέα μεγάλα προβλήματα που γεννάει η παγκοσμιοποίηση, έχει αναζωπυρώσει όχι τόσο τον νεοφασιστικό πολιτικό ακτιβισμό, αλλά – πράγμα αρκετά πιο επικίνδυνο – την επιθυμία του φασισμού. Αν ο κόσμος είναι ξένος και εχθρικός, το ζητούμενο είναι να κλειστούμε, να προστατευτούμε από τον κόσμο. Εδώ είναι που η ενόρμηση της αυτοσυντήρησης αποκαλύπτεται ως ενόρμηση θανάτου. Πράγματι, όσο περισσότερο η ζωή αναδιπλώνεται και αμύνεται από τον κόσμο, που βιώνεται ως τόπος απειλητικών αναστατώσεων, τόσο περισσότερο η ζωή αυτοκαταστρέφεται, περιορίζει την τάση της για άνοιγμα και για ελευθερία. Τότε στον πυρήνα της εγκαθίσταται εκείνος που ο Ουμπέρτο Έκο είχε ορίσει “Αιώνιο Φασισμό”, δηλαδή η τάση που χαρακτηρίζει τον άνθρωπο να ζει τον

κόσμο σαν έναν τόπο επικίνδυνων εισβολών και αναμειξεων που πρέπει να αποκρούονται. Η επιθυμία του φασισμού είναι “αιώνια”, επειδή εκφράζει μια τάση που χαρακτηρίζει την ανθρώπινη πραγματικότητα: την τάση να απαλλαγούμε από την ανησυχία της ελευθερίας, να προτιμήσουμε τη σταθερότητα των αλυσίδων και της δικτατορίας σε σχέση με την αβεβαιότητα της ζωής, να αναζητούμε καταφύγιο στο τιμεντάρισμα της ταυτότητάς μας αντί να ρισκάρουμε το άνοιγμα και την ανάμειξη με το διαφορετικό. Το ασυνείδητο των σύγχρονων μαζών – όσο και αν αυτές στερούνται κάθε ιδεολογικού περιβλήματος και τείνουν προς την κονιορτοποίηση – ωθεί στην ίδια κατεύθυνση, προς την οποία πορεύτηκε το μαύρο φάντασμα του ολοκληρωτισμού: αποζητάει το βαρύ χέρι του ηγέτη, τη στρατιωτικοποίηση των περιοχών, το κλείσιμο των συνόρων, την καταπίεση, τον εθνικό αποκλεισμό, την απόκρουση του εισβολέα.

Οι αντιδραστικές δεξιές στην Ευρώπη και στον κόσμο καβαλούν το συγκινησιακό κύμα της “κατάστασης έκτακτης ανάγκης”. Το καθήκον της πολιτικής δεν είναι να αρνείται την ύπαρξή τους, ούτε και να τις οικειοποιείται ως κινικά μέσα για να πετύχει μίαν εύκολη συναίνεση. Η απελευθέρωση από την επιθυμία του φασισμού είναι ένα μακρόπνοο ηθικό και πολιτικό εγχείρημα. Η πολιτική οφείλει να αποδεικνύει ότι δεν υποχωρεί στη διαχωριστική και απομονωτική αυταπάτη, αλλά και ότι δεν περιφρονεί το αίτημα νομιμότητας και προστασίας, το οποίο προέρχεται από εκείνη την άτιμη αιώνα επιθυμία.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΜΑΝΙΑΤΗΣ
ΝΑΥΠΛΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΖΟΥΡΤΣΑΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Ιδιοκτήτης

Σύλλογος Ζουρτσάνων Αθήνας και Πειραιά

«Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ»

Χαλκοκονδύλη 25 Τ.Κ. 104 32 Αθήνα

Τηλ.: 210 5239423

...

Εκδότης - Διευθυντής: Παπαγιώργου Παναγιώτα

Σεβαστουπόλεως 103 Τ.Κ. 11526 Αθήνα

Τηλ.: 6948821217

...

Σύνταξη - Επιμέλεια έκδοσης: Το Δ.Σ.

...

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον Τ.Κ. 13121

Τηλ.: 210 2619 003 - 210 2619 696

e-mail: karpouzi@otenet.gr

...

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΕΤΗΣΙΕΣ

Εσωτερικού Ευρώ 10 - Εξωτερικού \$ 40

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΤΗ ΖΟΥΡΤΣΑ

Οι άνθρωποι είναι κοινωνικά όντα. Έχουν την ανάγκη να επικοινωνούν μεταξύ τους. Για διάφορους λόγους. Για το συμφέρον τους, για το εμπόριο, την ανταλλαγή προϊόντων, τις κοινωνικές σχέσεις, φιλίες, γάμους, βαφτίσεις και γενικά για την ικανοποίηση της εσωτερικής αυτής ανάγκης να ευχαριστιούνται τη συναναστροφή με τους όμοιούς τους.

Και όταν αυτό συμβαίνει μέσα στον ίδιο οικισμό, στο ίδιο χωριό, στην ίδια πόλη, τα πράγματα είναι εύκολα. Όταν όμως πρέπει να μεταβούν σε άλλες περιοχές, αρχίζει η δυσκολία. Το πώς θα μετακινηθούν. Στην αρχή μόνο με τα πόδια. Πεζοί. Στη συνέχεια, μετά την εξημέρωση των ζώων, χρησιμοποιούσαν τα υποζύγια, άλογα, γαϊδούρια, μουλάρια. Μεγάλο βήμα εξυπηρέτησης. Για τους ίδιους και για τη μεταφορά των προϊόντων τους.

Ύστερα ανακαλύφτηκε ο τροχός. Τεράστιο άλμα προόδου. Άνοιξε ο δρόμος για τις άμαξες που έσερναν τα ζώα. Παράλληλα όμως προέκυψε η ανάγκη ύπαρξης δρόμων. Μεγάλο κεφάλαιο και αυτό στον τομέα της επικοινωνίας. Έγιναν δρόμοι παντού. Αλλού εύκολα, στα πεδινά, και αλλού δύσκολα, στα ορεινά και δύσβατα μέρη. Κατασκευάστηκαν γέφυρες, για να ξεπερνούν τα εμπόδια των ποταμών. Οι άμαξες πλέον κυκλοφορούσαν εύκολα. Στην αρχή, για να εξυπηρετήσουν τους ιδιοκτήτες τους. Αργότερα κατασκευάστηκαν μεγαλύτερες, για να εξυπηρετούν και άλλους πολλούς. Να πληρώνουν, για να πηγαίνουν στον προορισμό τους. Να ταξιδεύουν μαζί. Να συνταξιδεύουν. Έτσι ξεκίνησαν οι πρώτες συγκοινωνίες. Ανά τακτά διαστήματα, κάθε μια ή δύο ημέρες ή κάθε εβδομάδα είχαν ορισμένο δρομολόγιο, σε ορισμένες ώρες και ορισμένο προορισμό.

Όταν πλέον κατασκευάστηκαν τα αυτοκινούμενα οχήματα, τα αυτοκίνητα, που κινητήρια δύναμη είχαν τα καύσιμα, η δουλειά συστηματοποιήθηκε και απλοποιήθηκε αφάνταστα.

Στη συνέχεια ο σιδηρόδρομος έδωσε τεράστια ώθηση στις μαζικές μεταφορές. Παράλληλα αξιοποιήθηκε και η θάλασσα, που, από εμπόδιο που ήταν, έγινε δρόμος ανοιχτός για όλη την υφήλιο. Από τα κουπιά, αρχικά, τα πανιά στη συνέχεια, φτάσαμε στα σύγχρονα υπερωκεάνια με τις μεγάλες ταχύτητες και τις εξαιρετικές ανέσεις.

Και, τέλος, τα εναέρια μεταφορικά μέσα, με τις γνωστές δυνατότητες σύνδεσης του κόσμου σε χρόνους απλησίαστους για τον ανθρώπινο νου των περασμένων αιώνων. Προχθές διάβασα ότι οι Αμερικανοί κατασκεύασαν αεροπλάνο που θα κάνει το δρομολόγιο Νέα Υόρκη-Λονδίνο σε 80 λεπτά. Καλά το ακούσατε. Σε 80 λεπτά. Τι άλλο θα δούνε οι επόμενες γενιές!!

Τα παραπάνω σαν πρόλογος για τη συγκοινωνία, από το ξεκίνημά της μέχρι σήμερα. Καιρός να επικεντρωθούμε στο χωριό μας, τη Ζούρτσα, και να αναφερθούμε στις συγκοινωνίες της από πολύ παλιά μέχρι τις μέρες μας.

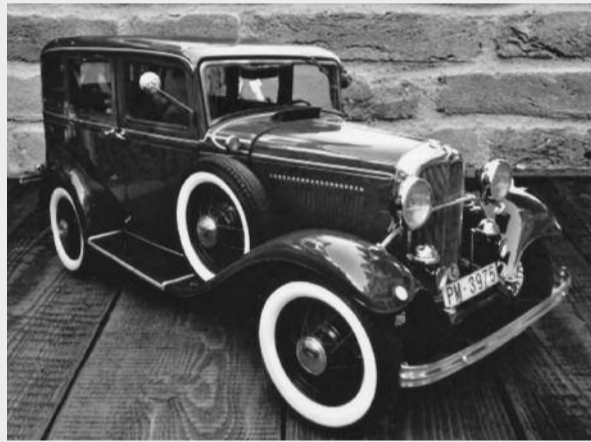
Μέχρι τις αρχές του εικοστού αιώνα για το χωριό μας ίσχυε το πρώτο στάδιο. Πεζοί και με τα υποζύγια, τα ζώα. Το πλησιέστερο μεταφορικό μέσο προς τη Ζούρτσα ήταν το τρένο, ο σιδηρόδρομος, που περνούσε στο Θολό. Αποφασίστηκε η ίδρυσή του το 1885 από την Κυβέρνηση του Χαρίλαου Τρικούπη. Τέθηκε σε λειτουργία το 1909. Χρειάστηκαν 24 χρόνια για να δημιουργηθούν οι εγκαταστάσεις, σταθμοί, γραμμές κλπ. Ήταν μεγάλο βήμα για την περιοχή μας και για ολόκληρη την Ελλάδα.

Πιο πριν, κατέβαζαν τη σταφίδα με τα ζώα στο Θολό, την πήγαιναν στη θάλασσα και εκεί ερχόσαντε μεγάλες βάρκες, οι μαούνες, όπως τις έλεγαν, έπαιρναν οι άνθρωποι στους ώμους τα τσουβάλια και προχωρούσαν 20-30 μέτρα στη θάλασσα και τα φόρτωναν στις μαούνες. Δεν υπήρχε λιμάνι, για να προσεγγίσει στη στεριά η μαούνα. Πολύ μεγάλη δυσκολία, που με το τρένο σταμάτησε.

Έμεινε ένα μεγάλο ζήτημα σε εκκρεμότητα. Να γίνει ο δρόμος Ζούρτσα-Θολό. Η μεγαλύτερη δυσκολία ήταν η κατασκευή γεφυρών. Χρειάστηκαν πέντε γεφύρια για τη διαδρομή των 15 χιλιομέτρων. Το πρώτο κοντά στο Θολό, το δεύτερο στο Κατσαβού, το τρίτο και μεγαλύτερο στην Κορακοφωλιά,

τα άλλα δύο, το σιδερένιο και το πέτρινο, κοντά στη Ζούρτσα. Και τα μεν τέσσερα ήταν εύκολο να φτιαχτούν. Το δύσκολο ήταν το μεγάλο στην Κορακοφωλιά. Άρχισε η κατασκευή του το 1930 και χρειάστηκε περίπου μια διετία για να τελειώσει. Και όταν πια τελείωσε, αποτέλεσε σταθμό, κομβικό σημείο που διαφοροποίησε, βελτίωσε, αναβάθμισε τη συγκοινωνία της Ζούρτσας. Στην ουσία τότε ξεκίνησε η σύνδεση του χωριού μας με τον άλλο κόσμο.

Η Ζούρτσα, ως κεφαλοχώρι, είχε αξιόλογο εμπόριο. Πολλά χωριά γύρω γύρω, μεγάλο αγοραστικό κοινό, τα μαγαζιά της, λοιπόν, είχαν ανάγκη εφοδιασμού με τα εμπορεύματα. Πριν γίνει η γέφυρα της Κορακοφωλιάς, η μεταφορά από το Θολό γινόταν με τα ζώα. Μου έλεγαν οι δικοί μου, ο πατέρας μου και ο θείος μου ο Θανάσης που είχαν μαγαζί, μεγάλο παντοπωλείο, ότι σε καθημερινή βάση είχαν 6-7 αγωγιάτες με τα ζώα τους, που μετέφεραν εμπορεύματα από το Θολό. Κάθε ημέρα, όλο το χρόνο. Κάθε είδους εμπορεύματα. Και ως προς την ποσότητα, πρώτο το αλεύρι. Διότι η Ζούρτσα καλλιεργούσε βέβαια και παρήγαγε σιτάρι, αλλά η ποσότητα δεν επαρκούσε για όλο το χρόνο. Είχανε, λοιπόν, μόνιμους αγωγιάτες. Ξεκινάγανε

νύχτα, έφταναν τα ξημερώματα στο σταθμό, φόρτωναν και, πριν το μεσημέρι, γυρνούσαν στη Ζούρτσα. Άλλοτε έφευγαν το απόγευμα και γύριζαν τα μεσάνυχτα, για να έχουν τη δυνατότητα να ασχολούνται και με τις δικές τους δουλειές. Αναφέρω μερικούς, οι οποίοι ήσαντε οι πιο τακτικοί. Ο Βενετσάνης ο Βενετσάνοπουλος και ο Χρήστος ο Μανιάτης, που ήσαντε και γαμπροί τους. Ο Σπύρος ο Λούτος, ο Τάσης ο Μανώλης, ο Θανάσης ο Γεωργακόπουλος από τη Φασκομηλιά και κατά καιρούς διάφοροι άλλοι. Έπαιρναν μαζί τους και τα δύο δικά μας ζώα, άλογο και γαϊδούρι, και έτσι φτάνανε τα εφτά φορτώματα ημερησίως.

Με τον ίδιο τρόπο γινότανε και ο ανεφοδιασμός όλων των μαγαζιών της Ζούρτσας. Δεν πηγαίνανε από τον δρόμο τον αμαξωτό. Κόβανε δρόμο από αλλού, εκεί που υπήρχε από πριν μπογάζι, για συντομία.

Στη γέφυρα της Κορακοφωλιάς (πριν γίνει) περνώνανε πιο κάτω κανά χιλιόμετρο, που ήταν πιο ίσιωμα και κάπως πιο εύκολο να περνάνε το χειμώνα, τότε που είχε αρκετό νερό. Αλλά ο δρόμος ήτανε σε κακό χάλι. Η λάσπη από δω κι από εκεί τόση πολλή, που τα ζώα έμπαιναν μέχρι τα γόνατα και πολλές φορές κολλάγανε και ακινητοποιούσαντε. Ευτυχώς, απ' ό,τι έλεγαν, εκεί δίπλα ήταν ένα σπιτάκι, που έμενε ένας γέρος από τα Ρεβελείκα, που το επώνυμό του ήταν Δράκος. Όταν είχαν πρόβλημα, τον φωνάζανε. Έτρεχε αμέσως με ένα φανάρι, αν ήταν νύχτα, με μια αξίνα, ένα φτυάρι, ό,τι χρειαζόταν για να βοηθήσει. Είχε πάντα τη φωτιά του αναμμένη να στεγνώσουν, να πυρωθούν, να πιούνε μια ποτηριά και να πάρουν δύναμη να συνεχίσουν. Όπως καταλαβαίνετε, ο γέρος εκτελούσε κοινωνική αποστολή. Θεός σωρέσ' τονε. Βέβαια, απ' ό,τι μου είπε ο Γιάννης ο Πιπιλής, ο Δήμαρχος, του οποίου ο πατέρας δούλευε ως επιστάτης στην κατασκευή της γέφυρας, ο γέρος τότε πούλαγε το κρασί του στους εργάτες με σχετικό καπέλο. Παπορίσιο δηλαδή. Ε! Ευρήκε την ευκαιρία να βγάλει κανά φράγκο στη διετία που διαρκούσαν οι εργασίες. Ας του το συγχωρέσουμε.

Όταν έγινε η γέφυρα, άλλαξε ο τρόπος μεταφοράς των προϊόντων. Έφερε ο Παναγιώτης ο Γκουβάτσος κάρο. Γι' αυτό έγινε και γνωστός και ως «ο καρολόγος». Το κάρο είχε τη δυνατότητα να μεταφέρει περισσότερες ποσότητες προϊόντων. Έτσι αντικατέστησε τους αγωγιάτες και τα ζώα τους. Έφευγε αποβραδís. Για να μη νυστάζει στο δρόμο, έπαιρνε μισή οκά στραγάλια και σταφίδες. Τα έβαζε σε μια ποδιά με μεγάλη τσέπη που φόραγε και όλη την ώρα τσίμπαγε. Έφτανε στο Θολό νύχτα. Επειδή ήταν άνθρωπος σοβαρός και έμπιστος, του είχε δώσει ο σταθμάρχης ο Βασίλης ο Καραβάς το κλειδί της αποθήκης. Έμπαινε, έπαιρνε τα δέματα που έπρεπε και έφευγε. Μιλάμε για τυφλή εμπιστοσύνη. Ξημερώματα γύριζε στη Ζούρτσα και ξεφόρτωνε. Σημειωτέον ότι είχε ιδιαίτερη ικανότητα να διαλέγει ωραία και δυνατά άλογα. Ήταν το μεράκι του.

Και φτάσαμε πλέον στην εποχή του αυτοκινήτου. Πριν μπω σε αυτό το κεφάλαιο, θα κάνω μια παρένθεση, για να τονίσω τα εξής: οι πληροφορίες μου πάνω στο θέμα αυτό βασίζονται σε ακούσματα και διηγήσεις παλαιότερων. Στις ερωτήσεις μου πάνω στο θέμα, οι απαντήσεις δεν συνεπίπταν πάντα. Διέφεραν μεταξύ τους. Ιδίως ως προς το χρόνο κάθε περίπτωσης. Έτσι λοιπόν το κείμενο αυτό δε μπορεί να χαρακτηριστεί ως ντοκουμέντο αδιάψευστο. Θεωρείστε το ως μια απλή αναφορά στο κεφάλαιο της συγκοινωνίας του χωριού μας. Κλείνει η παρένθεση.

Ο πρώτος που έφερε αυτοκίνητο στη Ζούρτσα ήταν κάποιος Γεώργιος Μανώλης. Άλλα στοιχεία γι' αυτό δεν έχω. Ύστερα, μετά τη λήξη του πολέμου, ήρθαν ο Ζουρτσάνος Ανδρέας Ζωγράφος και ο Κρεστεναίος Ανδρέας Καλός. Άρχισαν τα δρομολόγια Ζούρτσα-Θολό. Για κόρνα είχαν τότε το γνωστό κλάξον. Ένα χωνί με λαστιχένια φούσκα πίσω, που την πίεζες και έβγαζε ήχο. Ο ήχος διέφερε από όχημα σε όχημα. Του Ζωγράφου ακουγόταν σαν α-ου α-ου. Το είχαν κάνει σύνθημα τα παιδιά: «βά-φου, βά-φου πάει και του Ζωγράφου». Άλλο σύνθημα ήταν: «Ο Ανδρέας ο Ζωγράφος πάει κι έρχεται γεμάτος, ο Ανδρέας ο Καλός πάει κι έρχεται αδειανός». Ποιος ξέρει. Ίσως οι Ζουρτσάνοι προτιμούσαν το Ζωγάφο, που ήταν και ντόπιος. Μετά απ' αυτούς έφερε αυτοκίνητο ο Γρηγόρης ο Πολυχρονόπουλος μαζί με έναν Πυργιώτη, το Ματζαβίνο, που ερχόταν αργότερα στο χωριό και πούλαγε ψάρια.

Μετά απ' αυτούς ήρθε στη Ζούρτσα ο Κώστας ο Κωλέτης, που καταγόταν από τη Δίβρη. Αυτός έμεινε πολλά χρόνια και μπορούμε να ειπούμε ότι έγινε σημείο αναφοράς για τη συγκοινωνία του χωριού μας. Πριν έλθει εδώ, έκανε δρομολόγιο Δίβρη-Πύργο. Είχε και ανταγωνιστή, ο οποίος μαζί με το εισιτήριο επίλυε και μια μερίδα πατσά στην Παλαιοβαρβάσινα. Έτσι, τον προτιμούσαν πιο πολύ και φαίνεται πως ο Κωλέτης δεν πήγαινε καλά και έτσι αναγκάστηκε να έλθει σ' εμάς. Αυτά τα ξέρω από πρώτο χέρι, διότι είχα υπηρετήσει ως δάσκαλος και στην περιοχή της Δίβρης και στην περιοχή της Παλαιοβαρβάσινας.

Είχε και ο Κωλέτης μικρό αυτοκίνητο, σαν τα προηγούμενα της Ζούρτσας. Αμερικάνικο, μάρκας Φόρντ. Φόρντ με μουστάκια, όπως τα έλεγαν. Διότι το σώμα της μηχανής ήταν στενό και οι μπροστινές ρόδες εξείχαν από δω και από κει, έχοντας από πάνω κάλυμμα, φτερό από λαμαρίνα, που πάνω του μπορούσε να κάτσει και επιβάτης. Μόνο που έπρεπε να κοιτάζει προς τα πίσω. Μπορείτε να πάρετε μια ιδέα από τη φωτογραφία που συνοδεύει το κείμενο.

Τα αυτοκίνητα αυτά χωρούσαν 5 άτομα και με τον οδηγό 6. Το μπροστινό κάθισμα ήταν συνεχόμενο, όπως και το πίσω και οι ταχύτητες ήταν στο χέρι. Έτσι χωρούσε 2 δίπλα στον οδηγό. Είχε σκάρα και στην οροφή και στο πίσω μέρος. Στη σχάρα του πίσω μέρους ανέβαιναν και καθόσαντε τα παιδιά στο Ρέντζου λαθραία, μέχρι το Ανάθεμα καβαλαρία. Ο δρόμος ήταν ακόμα χωματόδρομος, οι ταχύτητες μικρές και μπορούσαν να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν χωρίς κίνδυνο. Καμιά φορά τους έπαιρναν χαμπάρι οι οδηγοί και κατέβαιναν

Συνέχεια στην 6η σελ.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ

Κύρια σημεία από την ομιλία της κ. Γεωργίας Καραβούλια

1453 – ΑΝΤΕΧΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ – ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

Ιστορία είναι η ιστορία των ανθρώπων που πέρασαν. Διαβάζοντας για κείνους διατρέχουμε αιώνες, ενώ τα ατελείωτα χρόνια σκλαβιάς, που είναι λέξεις για μας, για τους ανώνυμους Έλληνες ήταν χρόνια βουβής καρτερίας, ανημπόριας, ανάσας θανάτου, καθώς η οθωμανική κυριαρχία επιβαλλόταν, όπως και κάθε κυριαρχία, με εξαναγκασμούς, φόβο, μαχαίρι. Η επιλογή ελεύθερης ζωής για τους υπόδουλους ήταν ταυτόχρονα και επιλογή θανάτου. Σουλιώτισσες, Χιώτισσες, Ναουσαίες, Μεσολογγίτισσες ξεχώρισαν για τις ηρωικές πράξεις και τη θυσία τους και απθανατίστηκαν από την Ιστορία. Ευρέως γνωστές μορφές ήταν η άξια καπετάνισσα Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα και η Μαντώ Μαυρογένους, που διέθεσε όλη την περιουσία της στον Αγώνα. Στη μικρή μας πατρίδα, το τότε κόλι της Ζούρτσας, ξεχώρισε η Αδαμαντία Γρηγοριάδου.

Ποια ήταν η Αδαμαντία;

1770 – ΚΟΡΗ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΗ

Γεννήθηκε στη Ζούρτσα στις 12 Μαΐου 1770. Πατέρας της ήταν ο Θεόδωρος Παπαθεοδωρόπουλος, εύπορος προεστός της Αρκαδίας (Κυπαρισσίας), πρόσωπο εμπιστοσύνης, που εστάλη βεکیلης στην Κωνσταντινούπολη, δηλαδή αντιπρόσωπος των προεστών μεγάλης διοικητικής περιφέρειας, και που τον βρίσκουμε και ιερέα στην Άλβена. Πρόσφερε πολλές υπηρεσίες στο χωριό, αλλά δεν έλαβε μέρος στην Επανάσταση, καθώς ήταν υπέργυρος, όταν αυτή ξεκίνησε. Η μητέρα της Αναστασία καταγόταν από την παλιά και επίσημη οικογένεια των Σακελλάρων. Το Σακελλάριος ήταν τίτλος ιεροσύνης και διατηρήθηκε ως επώνυμο. Η Αδαμαντία, κόρη πολύτεκνης οικογένειας, μεγαλώνει μέσα σε περιβάλλον ευσεβείας, λαχτάρας για την ελευθερία, πνεύματος αγωνιστικότητας και προσφοράς στην πατρίδα, όπως φανερώνει και η κατοπινή συμμετοχή των αδελφών της στην Επανάσταση και στον Αγώνα: ο Διονύσιος, ο παπα-Αντώνης και ο μάρτυρας Επίσκοπος Μεθώνης Γρηγόριος, πήραν μέρος σε μάχες και ενίσχυναν με τρόφιμα, πολεμοφόδια και χρήματα τους αγωνιστές. Ρίζες γερές τρέφουν κλαδιά που απλώνονται και καρποφορούν.

1790 – ΣΥΖΥΓΟΣ

Την περίοδο εκείνη στην Κυπαρισσία διέμενε η οικογένεια του Φωτίου Παπαφωτόπουλου, που καταγόταν από τη Ζούρτσα. Ήταν οικογένεια οικονομικά ισχυρή και διέθετε χρήματα για πολεμικό εξοπλισμό και συντήρηση όπλων πατριωτών σε προεπαναστατικά κινήματα. Ο Φώτιος δολοφονήθηκε από τους Τούρκους για αυτόν το λόγο. Ο γιος του Γρηγόριος τον διαδέχτηκε στο αξίωμα του προεστού, διατηρώντας και το πατρικό του σπίτι στη Ζούρτσα, κοντά στην Αγία Τριάδα, στο οποίο θα έμενε η Αδαμαντία συχνά μετά το γάμο της. Εκείνο το καλοκαίρι του 1790 ο Γρηγόριος ήρθε στη Ζούρτσα, είδε την Αδαμαντία και βρήκε στο πρόσωπό της τη σύντροφο της ζωής του. Σύντομα παντρεύτηκαν και απέκτησαν δυο γιους, τον Αθανάσιο και τον Γεώργιο. Η Αδαμαντία έζησε με τον Γρηγόριο μέχρι τις 18 Φεβρουαρίου του 1819, που αυτός δολοφονήθηκε από τους Τούρκους στην Τρίπολη, ως υποκινητής επαναστατικών κινήματων. Ο Αθανάσιος αναλαμβάνει τη θέση του πατέρα του στο αξίωμα του προεστού και η οικογένεια, εις μνήμην του πεσόντος, χρησιμοποιεί πλέον το επώνυμο Γρηγοριάδης. Η Αδαμαντία δέχτηκε με καρτερία το θάνατο του άντρα της, με την παρηγοριά πως η θυσία του έγινε για την ελευθερία της πατρίδας. Γυναίκα δραστήρια, αναλαμβάνει τη διαχείριση της οικογενειακής περιουσίας και οπλίζεται με θάρρος, για να αγωνιστεί για όλο το Γένος.

ΜΗΤΕΡΑ – 1793, 1795

Η Αδαμαντία ενέπνευσε στους γιους της τη φιλοτιμία και την φιλοπατρία και το μίσος κατά των εχθρών. Τα δυο αγόρια μεγαλώνουν και αφιερώνονται στον αγώνα κατά των Τούρκων. Έγιναν μέλη της Φιλικής Εταιρείας, ο Αθανάσιος μάλιστα από τους πρώτους Φιλικούς του Μοριά. Με την κή-

ρυξη της επανάστασης η μητέρα τους τα ώθησε να ριχτούν στον αγώνα και «ή να επιστρέψουν νικητές ή να πεθάνουν πολεμώντας τους εχθρούς». Στη διάρκεια του Αγώνα οι γιοι της διακρίθηκαν στα πεδία των μαχών και στη συνέχεια το ελεύθερο ελληνικό κράτος τους τίμησε με παράσημα ανδρείας. Εκλέχθηκαν επίσης σε διοικητικές θέσεις. Ο Αθανάσιος έφτασε στο αξίωμα του Γερουσιαστή και ο Γεώργιος χρημάτισε πληρεξούσιος βουλευτής.

ΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ – ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η Αδαμαντία υπερασπίστηκε με τόλμη την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα των Ελλήνων απέναντι στον κατακτητή. Έτσι, κάποιον Πάσχα, που ο καδής απαγόρευσε τους πυροβολισμούς για το βράδυ της Ανάστασης, αυτή εφοδίασε με όπλα συγγενείς και φίλους και με τον τρόπο της ανάγκασε τον καδή να πάρει πίσω την απαγόρευση και να επιτρέψει το έθιμο. Οι συνθήκες ζωής των υπόδουλων καθώς και η δολοφονία του συζύγου της ατσάλωσαν το πατριωτικό αίσθημά της. Καλούσε τους πατριώτες στο σπίτι της, τους εφοδίαζε με τρόφιμα και όπλα, οργάνωνε εξεγέρσεις, περιέθαλπε πάσχοντες ή φυγάδες και έσωζε καταδικασμένους, όπως το 1827, όταν ο Ιμπραήμ σκόρπιζε το θάνατο στα

Η ομιλήτρια κ. Γεωργία Καραβούλια. Αριστερά η συντονίστρια της εκδήλωσης κ. Ελένη Γιαννίκου.

χωριά της Τριφυλίας. Τον Οκτώβριο εκείνης της χρονιάς επισκέφθηκε τον άρρωστο θείο της Κωνσταντίνο Σακελλάριο στην Άλβена. Την ίδια μέρα ο Ιμπραήμ εκπόρθησε το χωριό. Η Αδαμαντία πήρε στους ώμους της τον λιπόθυμο θείο της και έτρεξε για να γλιτώσουν. Αφού κατάφερε να αποφύγει το βόλι ενός Τουρκοαιγύπτιου ιππέα, τον πυροβόλησε, τον σκότωσε και παίρνοντας το άλογό του μετέφερε τον εξαντλημένο θείο της στη Ζούρτσα, όπου είχαν στρατοπεδεύσει οι γιοι της.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ – 1873

Τα γεγονότα των ταραγμένων χρόνων του ξεσηκωμού, που εμείς τα γνωρίζουμε μέσα από τις ιστορικές σελίδες, για την Αδαμαντία ήταν βιώματα.

- Έφτασε σ' αυτήν μακρινός ο θρήνος των γυναικών της Χίου, που τις έσερναν στα σκλαβοπάζαρα της Ανατολής, ενώ ακούγονταν οι σπαρακτικές κραυγές τους, όταν τις χώριζαν από τα παιδιά τους (1822).

- Έζησε τον πρώτο εμφύλιο (φθινόπωρο 1823 – καλοκαίρι 1824) ανάμεσα στους πρόκριτους-πολιτικούς, αφενός, και στους ένοπλους-στρατιωτικούς, αφετέρου, που ανταγωνίζονταν για τον έλεγχο του υπό διαμόρφωση κράτους.

- Έζησε τον δεύτερο εμφύλιο (Ιούλιος 1824 – Ιανουάριος 1825), κατά τον οποίο Ρουμελιώτες και Υδραίοι στράφηκαν εναντίον των Μοραϊτών, και ο οποίος άνοιξε το δρόμο στον Ιμπραήμ για να καταλάβει την Πελοπόννησο από το 1825 έως το 1827.

- Σφίχτηκε η καρδιά της με την καταστροφή του Μεσολογγίου (1826).

- Πανηγύρισε, όταν καταστράφηκε ο τουρκοαιγυπτιακός στόλος στο Ναβαρίνο από τις τρεις μεγάλες δυνάμεις τον Οκτώβριο του 1827.

- Δικαιώθηκε τον Φεβρουάριο του 1830, όταν επικυρώθηκε βάσει του πρωτοκόλλου του Λονδίνου η δημιουργία ανεξάρτητου εθνικού κράτους με το όνομα Ελλάς.

- Έζησε την ανακήρυξη του Ιωάννη Καποδίστρια το 1827 ως Κυβερνήτη της Ελλάδος και τη δολοφονία του στο Ναύπλιο τον Σεπτέμβριο του 1831.

- Αποχαιρέτησε τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη το 1843.

- Πόνεσε με την απώλεια των γιων της, του Γεωργίου το 1858 (63 χρόνων) και του Αθανασίου το 1871 (78 χρόνων).

- Δυο χρόνια μετά, το 1873, έφυγε από τη ζωή στις 10 Ιουλίου στην Αθήνα, σε ηλικία 103 χρόνων. Δυνατή ψυχή σε ένα δυνατό σώμα.

Η ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

Γνωρίσαμε την Αδαμαντία χάρη στον ζήλο του αείμνηστου συμπατριώτη μας Νίκου Σπύρ. Καπλάνη, ο οποίος κατόρθωσε και ανακάλυψε, μετά από πολλή αναζήτηση, το φύλλο της «Εφημερίδας των Κυριών» ημερομηνίας 21-10-1890, στο οποίο δημοσιεύτηκε άρθρο της Πηνελόπης Γρηγοριάδου, εγγονής της Αδαμαντίας από τον Αθανάσιο, με θέμα τη ζωή και τη δράση της γιαγιάς της. Η «Εφημερίς των Κυριών» ήταν η πρώτη ελληνική εφημερίδα που δημιουργήθηκε από συντακτική ομάδα γυναικών, με εκδότρια τη ρευθιμνώτισσα δασκάλα Καλλιρρόη Παρρέν, ιδρύτρια και του Λυκείου των Ελληνίδων. Προσπάθησαν, μέσω της εφημερίδας, να καλύψουν το κενό των ιστορικών της εποχής εκείνης ως προς την προσφορά των γυναικών στον Αγώνα του '21, αναδεικνύοντας το δικαίωμά τους στην τιμή και στην ευγνωμοσύνη της πατρίδας για τα δεινά τους και τους αγώνες τους.

ΤΙ ΜΑΣ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΟΜΗ

- Μας οδήγησε η άγρυπνη αγάπη μιας γυναίκας για τον τόπο της, που είναι και δικός μας τόπος, μιας γυναίκας που ο δημιουργικός ενθουσιασμός της μετουσιώνει τις ιδέες σε χειροπιαστά έργα. Είναι η Ασημίνα (Μίνα) Κέκη-Παπακυριακοπούλου.

- 21 χρόνια περίμενε, από την αναδημοσίευση του άρθρου της Πηνελόπης στην εφημερίδα «η Ζούρτσα» το 1997, μέχρι το 2018, για να αποκαλύψει με θερμή στις γυναίκες εκπαιδευτικούς της Ζούρτσας, που ζουν, αγαπούν, δίδαξαν και ακόμα διδάσκουν στο χωριό μας, την ιδέα της-όραμα για τη φιλοτέχνηση της προτομής της Αδαμαντίας. Γιατί τα λόγια πετάνε και η επέτειος για τα 200 χρόνια από την έναρξη του Αγώνα πλησίαζε.

- Ο πεπειραμένος και χαρισματικός τηνιακός γλύπτης Πραξιτέλης Τζανουλίνος, με τα στοιχεία που του δώσαμε, ανάπλασε και ανάστησε το πρόσωπο της Αδαμαντίας. Με επίμονη εργασία, πνευματική προσήλωση και ευαισθησία απέδωσε τη μορφή της, που εικονίζεται μετωπική, ντυμένη με φορεσιά της εποχής και αρματωμένη και το πρόσωπό της αποπνέει δύναμη και αποφασιστικότητα, ενώ κάπου αχνοφάνεται και η γυναικεία τρυφερότητα.

- Το μάρμαρο και η πέτρα είναι δύο γήινα δυνατά υλικά, που δουλεμένα από χέρια καλλιτεχνών, γίνονται τέχνη. Ο ναός του Επικούριου Απόλλωνα (αρχαία χρόνια), το Μοναστήρι (βυζαντινά χρόνια) και τώρα η Αδαμαντία (νεότερα χρόνια) διατηρούν την ιστορική μνήμη.

ΓΙΑΤΙ ΤΗΝ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ;

- Η Αδαμαντία, που τώρα είναι ένα απτό κομμάτι της ιστορίας του χωριού μας και πρότυπο μίμησης, ήταν υπέρμαχος της ελευθερίας και έδειξε με πράξεις την αγάπη της για την πατρίδα. Η ιστορία της είναι μια ακόμη ψηφίδα για την κατανόηση της γενικότερης εικόνας του ξεσηκωμού και αποτελεί εφαλτήριο στοχασμού και υπερηφάνειας και πηγή έμπνευσης.

- Μια γυναίκα, η εγγονή της, την διέσωσε από τη λήθη, γυναίκες -η συντακτική ομάδα της πρώτης γυναικείας εφημερίδας- την ανέδειξαν, γυναίκες εκπαιδευτικοί την προβάλλουν. Εκπροσώπησε άξια κάθε γυναίκα ως κόρη, αδελφή, σύζυγο, μητέρα και επιβεβαίωσε με τη στάση της τη δύναμη και τις δυνατότητες των γυναικών, που δίνουν αγώνες προσωπικούς ή κοινωνικούς. Ζήσε και αγωνίσου, είναι η παρακαταθήκη της.

Συνέχεια στην 6η σελ.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΣ

Στις 29 Οκτωβρίου 2023 είχαμε την τιμή και τη χαρά να παρακολουθήσουμε τα αποκαλυπτήρια της προτομής της συντοπίτισσάς μας αγωνίστριας του 1821 Αδαμαντίας Γρηγοριάδου. Η ευγενική μορφή της αποπνέει ταυτόχρονα τόλμη, δύναμη, αξιοπρέπεια, προσφορά, πάθος για ελευθερία, φιλοπατρία, ιερό καθήκον. Και είναι συνδυασμός των εννοιών αγώνας και προσπάθεια. Θα στέκεται εκεί ως παράδειγμα, ως οδηγός για μας.

Μπορεί να μη ζούμε τη φυσική σκλαβιά που βίωσε η ίδια στην εποχή της και καθόλου δεν συγκρίνονται οι δύο εποχές, αλλά και οι δικές μας προκλήσεις είναι μεγάλες και τα προβλήματα είναι πολύπλοκα. Χρειάζεται προσπάθεια και αγώνας, για να αντιμετωπιστούν στη σύγχρονη και ελεύθερη κοινωνία μας η βία, η καταστροφή του φυσικού πλούτου, η μόλυνση των υδάτων, η κλιματική αλλαγή, η βοήθεια σε πληθυσμούς που έχουν ανάγκη, έστω στο βαθμό που μας αναλογεί, η υπεράσπιση της ειρήνης και πολλά άλλα.

Χρειάζεται προσπάθεια και αγώνας, για να εξαλειφθεί η βία σε όλες τις μορφές, οικογενειακή, συλλογική, οπαδική και, βεβαίως, η βία κατά των γυναικών (διανοητική, σωματική, ψυχολογική) και οι γυναικοκτονίες. Θα κρατήσω για πάντα την αγωνιστικότητα και το πάθος

αυτής της γυναίκας. Γιατί, χωρίς να αγωνιστείς, δεν θα σου έρθει ποτέ από τον ουρανό τίποτα, και χωρίς πάθος, ο δύσκολος αυτός αγώνας δεν θα έχει καμία τύχη.

Με αφορμή, λοιπόν, τα αποκαλυπτήρια της προτομής πήγε η σκέψη μου στην προσφάτως εορτασθείσα Παγκόσμια Ημέρα της εξάλειψης της βίας κατά των Γυναικών και σε ένα βιβλίο που πραγματεύεται αυτό το πρόβλημα*. Υπάρχει σύνδεση των δυο θεμάτων; Νομίζω, ναι. Μια γενναία γυναίκα στην εποχή της, έβαλε πιο πάνω από το αναφαίρετο δικαίωμα της ζωής της και της ζωής των παιδιών της, το δικαίωμα στην αξιοπρέπεια και την ελευθερία. Αυτό είναι η παρακαταθήκη της και είναι δικό μας καθήκον τώρα, ως άτομα και ως κοινωνία, με την ίδια γενναιότητα να υπερασπιστούμε την αξιοπρέπεια μας και την ελευθερία μας απέναντι σε κάθε μορφή βίας, διεκδικώντας το δικαίωμα, το προνόμιο και το μεγαλείο να λεγόμαστε Άνθρωποι.

*Το βιβλίο είναι του Σάμιου λογοτέχνη, αρθρογράφου και συνταξιούχου εκπαιδευτικού Νίκου Ορφανού και έχει τίτλο «Άρθρα II, 2023». Το σχετικό άρθρο, με τίτλο «Εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών», δημοσιεύουμε σε αυτή τη σελίδα. ΓΙΩΤΑ ΠΑΠΑΓΙΩΡΓΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΗΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΣ

Στις 29 Οκτωβρίου 2023, σε κλίμα συγκίνησης πραγματοποιήθηκαν στον αύλειο χώρο του Λαογραφικού Μουσείου τα αποκαλυπτήρια της προτομής της συμπατριώτισσάς μας Αδαμαντίας Γρηγοριάδου. Επειδή «από ομονοίας τα μεγάλα έργα» από την εποχή του Δημόκριτου, επιθυμούμε με την παρούσα ανακοίνωση να ευχαριστήσουμε, καταρχάς, όλους τους συμπολίτες μας που συνέδραμαν οικονομικά ή με όποιον άλλον τρόπο στην ολοκλήρωση του εγχειρήματος.

Ένα «ευχαριστώ» φαντάζει λίγο ή μικρό, όταν θέλεις να εκφράσεις αυτό που νιώθεις για ανθρώπους της προσφοράς. Η κυρία Μίνα Παπακυριακοπούλου-Κέκη οραματίστηκε την Γρηγοριάδου, και αυτό δεν είναι σχήμα λόγου, αλλά πραγματικότητα. Συγκινημένη και ενθουσιασμένη μοιράστηκε με τις υπόλοιπες εκπαιδευτικούς το όραμά της: «Η Ζούρτσα έχει ιστορία που πρέπει να καταστεί γνωστή στον κόσμο, μέσω μιας γυναίκας αγέρωχης στον αγώνα της, ακατάβλητης, παρά τις θυσίες της». Την ιδέα της σε σύντομο χρόνο αποδέχθηκε με ενθουσιασμό η πλειοψηφία των απανταχού Ζουρτσάνων. **Κυρία Μίνα, σας ευχαριστούμε που μας προσφέρατε έναν σκοπό για να συναντηθούμε!**

Συγχαίρουμε τον ταλαντούχο γλύπτη κ. Πραξιτέλη Τζανουλίνο, που με μεράκι και δεξιοτεχνία φιλοτέχνησε την προτομή της Γρηγοριάδου, προσδίδοντας με απaráμιλλη τέχνη

τα φυσιογνωμικά και ψυχικά χαρακτηριστικά της, καθώς και τον κ. Γιώργο Βλάχο για την κατασκευή της πέτρινης βάσης της προτομής, που αρμονικά έδεσε την πέτρα με το μάρμαρο και τον περιβάλλοντα χώρο.

Επίσης, εκφράζουμε τις βαθύτατες ευχαριστίες μας προς το Σύλλογο των Ζουρτσάνων της Αθήνας, που διέθεσε ευγενικά το χώρο στο προαύλιο του Λαογραφικού Μουσείου για την τοποθέτηση της προτομής, η οποία θα νοηματοδοτεί επιπλέον τον ήδη ιστορικά φορτισμένο χώρο του Κατρίσπα.

Συγχαίρουμε τον αγαπητό κ. Βασίλη Κλέντο για την εμπειριστατωμένη και άκρως ενδιαφέρουσα ομιλία του για τον δεσπότη Μεθώνης Γρηγόριο, στην Αγία Τριάδα.

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσοι προσέφεραν την εθελοντική τους εργασία για την επιτυχή ολοκλήρωση της εκδήλωσης.

Τέλος, προσκαλούμε όσους βόηθησαν οικονομικά και ενδιαφέρονται να ελέγξουν τις αποδείξεις και τα τιμολόγια, να απευθύνονται στην Πρόεδρο του Συλλόγου Γυναικών, κ. Άννα Μανιάτη-Πιτσινή εντός διαστήματος δύο μηνών.

Η συνεργασία και η στήριξή σας ήταν πολύτιμες για την ολοκλήρωση του έργου. Σας ευχαριστούμε όλους για τη συμβολή σας.

**Εκ μέρους της Επιτροπής
των Εκπαιδευτικών Γυναικών
ΕΛΕΝΗ ΓΙΑΝΝΙΚΟΥ**

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΖΟΥΡΤΣΑΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΟΜΗ

Συγχαίρουμε θερμά την ομάδα γυναικών εκπαιδευτικών, που εμπνεύστηκε και πραγματοποίησε την ιδέα της προτομής της Ζουρτσάνας αγωνίστριας του '21 Αδαμαντίας Γρηγοριάδου. Τις συγχαίρουμε επίσης και για την εκδήλωση των αποκαλυπτηρίων της προτομής, όπως και όσους συνέβαλαν, ο καθένας με τον τρόπο του, στο να πάρει τη θέση του, να κοσμή και να τιμά το χωριό μας ένα έργο καλλιτεχνικής αξίας και ιστορικής σημασίας - φόρος τιμής στη σπουδαία Ελληνίδα για την εθνική προσφορά της.

Παράλληλα, εκφράζουμε τη χαρά μας, που η προτομή τοποθετήθηκε στο χώρο του Λαογραφικού Μουσείου του Συλλόγου μας, το οποίο έτσι εμπλουτίζεται και αναβαθμίζεται, όπως αναβαθμίζεται συνολικά και το χωριό μας, ως τόπος με καλλιτεχνικά και ιστορικά μνημεία, αξία σεβασμού και επισκέψεων.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο δυναμισμός της Αδαμαντίας να μας οπλίσει και για την...

ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Την 25η Νοεμβρίου έχει καθιερώσει η ανθρωπότητα, από το 1995, σαν Παγκόσμια Ημέρα Εξάλειψης της βίας κατά των Γυναικών. Μια ημέρα έντονης διαμαρτυρίας με φωνές στεντόρειες, ημέρα έκφρασης και απέχθειας για το διαχρονικό αυτό φαινόμενο, που προσβάλλει και υποβαθμίζει τον πανανθρώπινο πολιτισμό.

Οι σχετικές έρευνες για το φαινόμενο αυτό καταγράφουν καθημερινά την επιδείνωσή του, σε βάρος ενός απίστευτου αριθμού γυναικών, επισημαίνοντας σαν αίτια, την παγκόσμια οικονομική κρίση και την ψυχολογική επιβάρυνση που υφίστανται οι λαοί της οικουμένης. Το φαινόμενο έχει πολλά γνωρίσματα, με κυρίαρχα τη σεξουαλική κακοποίηση, τον ξυλοδαρμό, την απειλή, την ψυχολογική πίεση, την ταπείνωση.

Ο στόχος, ειδικά της κακοποίησης που συμβαίνει μέσα στο σπίτι, είναι η επιβολή ελέγχου. Ο όρος, εκτός από τον σύζυγο ή τον μόνιμο σύντροφο, περιλαμβάνει τον πατέρα, τον αδελφό ή άλλο συγγενικό πρόσωπο. Ακόμα και την βία που ασκεί ο γιος στην ηλικιωμένη μητέρα του. Η «αθέατη» βία σπάνια παίρνει το δρόμο των δικαστηρίων. Ο βιαστής έχει προλάβει να τρομοκρατήσει το θύμα του, ώστε να είναι σίγουρος ότι δεν θα καταγγελθεί το γεγονός. Γι' αυτό και το θύμα παραμένει για χρόνια ή και σε ολόκληρη τη ζωή του υπό την πλήρη κυριαρχία του άνδρα-δυνάστη ή αυτοκτονεί.

Το θέμα της κακοποίησης της γυναίκας έχει βαθιές ρίζες, που συνυφαίνονται με την ιστορία και την εξέλιξη των ανθρωπίνων κοινωνιών. Σε αρκετές χώρες, μάλιστα, ακόμα και σήμερα, ο βιασμός από οικείο πρόσωπο δεν λογίζεται σαν αδίκημα. Και είναι πολλές οι μορφές που παίρνει η κακοποίηση. Η διανοητική, που αναφέρεται στον συνειδητό και κυρίως στον υποσυνειδητό προγραμματισμό των ανθρώπων. Η συναισθηματική, που αναφέρεται σε όλα τα αρνητικά πρότυπα συμπεριφοράς και στους ρόλους, που ταυτίστηκαν συνειδητά ή υποσυνειδητά μια γυναίκα. Η σωματική, που αναφέρεται σε όλους τους τρόπους αρνητικής μεταχείρισης του φυσικού σώματος και της άσκησης βίας σε αυτό, από τις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας μέχρι και τη σεξουαλική βία. Γενικά μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι μια γυναίκα διανοητικά και συναισθηματικά κακοποιημένη, είναι προγραμματισμένη να επιτρέψει η ίδια, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο και τη σωματική βία.

Την θλιβερή εικόνα και τη μεγάλη έκταση του προβλήματος της βίας κατά των γυναικών στη χώρα μας, ερευνά και παρουσιάζει η τηλεφωνική «γραμμή SOS 15900». Πρόκειται για φορέα σοβαρό, που έχει στελεχωθεί με εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό και καλύπτει εδώ και 11 χρόνια ένα μεγάλο έλλειμμα που υπήρχε από πλευράς δομών για το εν λόγω ζήτημα, για να συνδράμει επί της ουσίας τις γυναίκες που υφίστανται κακοποίηση, παρέχοντάς τους πληροφορίες για πρώτες βοήθειες, ψυχολογική υποστήριξη και νομική αρωγή. Αυτά τα 11 χρόνια, η «γραμμή SOS 15900» έχει δεχτεί πάνω από 85.000 κλήσεις και μηνύματα. Το 75% είναι από τα ίδια τα θύματα και το 25% από τρίτο πρόσωπο. Σε ότι αφορά τα αιτήματα των γυναικών, αυτά ήταν ψυχοκοινωνική στήριξη, νομική, συμβουλευτική, στέγη φιλοξενίας, βοήθεια για εύρεση εργασίας.

Τελικά, η βία κατά των γυναικών θα υφίσταται και θα διαιωνίζεται παγκοσμίως, όσο η ανθρωπότητα δεν κάνει ουσιαστικά βήματα στους τομείς της ισότητας των δύο φύλων και στην κατοχύρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Και όσο αυτά τα βήματα δε γίνονται, η Διεθνής Ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, θα υπενθυμίζει μονάχα το προχωρημένο και ομιχλώδες φθινόπωρο του πολιτισμού μας και τη φυλλορροή των ιδεών και των αξιών, που, δυστυχώς, παρατηρείται στους δίσεκτους καιρούς μας.

ΝΙΚΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ

Ενοικιάζονται Διαμερίσματα

στη Νέα Φιγαλία (Ζούρτσα)

ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ

Τηλ.: Γρηγόρης 6972496616

Σπύρος 0015168481119

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΤΗ ΖΟΥΡΤΣΑ

Συνέχεια από την 3η σελ.

με τη μανιβέλα να τους κυνηγήσουν, αλλά άντε πιάσ' τους. Ελακάγανε.

Εξωτερικά, και κάτω από τις πόρτες είχε ένα ράφι μεταλλικό, σαν σκαλοπάτι. Εκτός από τους 5 που έπαιρνε μέσα, μπορούσε να πάρει άλλους τέσσερες, δύο από δω και δύο από κει έξω, όρθιους να πατούν στο σκαλοπάτι και να κρατιούνται από τη σκάρα της οροφής. Έτσι ταξίδευαν τότε. Για φαντάσου! Και σήμερα είναι παράβαση να βγάλεις το χέρι σου έξω από το παράθυρο. Και όμως δεν είχε συμβεί κανένα ατύχημα. Κανείς δεν είχε πέσει απ' αυτούς που ταξίδευαν έτσι.

Σε λίγα χρόνια ο Κωλέτης έφερε πιο μεγάλο αυτοκίνητο. Ένα μικρό λεωφορείο περιόπου. Είκοσι θέσεων. Για οδηγό είχε τον Νιόνιο τον Τσαούση και βοηθό του το Σταύρο τον Κεφαλά (Μαρίνη). Σκάρα επάνω για τα πράγματα. Σκαλοπάτι εξωτερικό στις πόρτες. Θυμάμαι τον βοηθό του τον Σταύρο, για να μην πιάνει θέση επιβάτη μέσα στο αυτοκίνητο, μια ζωή, χειμώνα καλοκαίρι, έξω από το αυτοκίνητο πιασμένος στο φτερό, δίπλα στον οδηγό να κρατιέται με το ένα χέρι από τη σκάρα της οροφής. Όλα καλά. Μια χαρά εξυπηρετιόταν το χωριό.

Ο Κωλέτης (ο κυρ-Κώστας) ήταν καλός άνθρωπος. Σοβαρός, ήπιος, ευγενικός. Κάθε Κυριακή πήγαινε ανελλιπώς στην εκκλησία με τη σύζυγό του την κ. Σοφία. Είχαν και ένα γιό, το Σπύρο. Λίγο ζωηρός. Τζερεμεδάκος, αλλά, όταν μεγάλωσε έγινε σοβαρός επιχειρηματίας. Αυτοκινητιστής, όπως ο πατέρας του. Έμειναν όλα τα χρόνια της παραμονής τους στη Ζούρτσα στο σπίτι του Κώστα του Δέδε. Και μια διευκρίνηση. Το πραγματικό του επώνυμο ήταν Κουλέτος. Δεν ξέρω πως επικράτησε να τον λέμε Κωλέτη.

Εκεί στο 1953 περίπου, έφερε αυτοκίνητο και ο Θεωδώρακης ο Γεωργακόπουλος. Ένα περίεργο όχημα, το μισό είχε καθίσματα και το πίσω μέρος χώρο για αποσκευές, σαν φορτηγό. Αλλά ο Θεωδώρακης το μαστόρεψε και έβαλε καθίσματα και στο πίσω μέρος για να αυξήσει τον αριθμό των επιβατών. Όταν τη συγκοινωνία της Ζούρτσας ανέλαβε ο Ο.Σ.Ε., ο Θεωδώρακης πήγε στο Σιδηρόκαστρο και εξυπηρετούσε τη γραμμή Σιδηρόκαστρο-Κυπαρισσία.

Στη Ζούρτσα, λοιπόν, ανέλαβε τη συγκοινωνία ο Ο.Σ.Ε. με τα λεωφορεία του γύρω στο 1959. Ο Κωλέτης έφερε φορτηγό και ήταν συνεταιίρος με τον Παναγιώτη τον Κλέντο. Κάπου εκεί θυμάμαι πως δούλευε ως οδηγός και ο Χρήστος ο Μπινιώρης. Δεν ξέρω αν ήταν σε λεωφορείο ή σε φορτηγό.

Αργότερα, γύρω στο 1965 εμφανίστηκε ένας Στροβιτσάνος, ο Γιάννης ο Ζαχαρόπουλος ή Ζαχαρόγιαννης, με μια τρίκυκλη μηχανή. Άρχισε να εργάζεται στη γραμμή Ζούρτσα-Θολό, και όχι μόνο, και να μεταφέρει εμπορεύματα και γενικά πράγματα, όχι επιβάτες. Αργότερα και άλλος Στροβιτσάνος, ο Μήτσος ο Κουνάδης ή Μητσόλας, και αυτός με τρίκυκλη μηχανή έκανε την ίδια δουλειά. Έτσι η εξυπηρέτηση του χωριού σε επιβάτες και φορτία ήταν πλέον πολύπλευρη και άνετη. Ας αναφέρω εδώ συμπληρωματικά τον Γιώργο τον Άγγριο ή Καμπού (Κάουμπού), που με το ΤΑΧΙ του για αρκετά χρόνια εξυπηρετούσε το χωριό.

Και ένα περιστατικό, που έχει μείνει ανεξίτηλο στη μνήμη μου. Μια Κυριακή απόγευμα, ο Κωλέτης είχε παρκάρι το αυτοκίνητό του απέναντι από το σπίτι μας. Δεν το είχε κλειδώσει απ' ό,τι φαίνεται. Μπαίνει μέσα ο Διαμαντής ο Σάββας. Ασφαλώς πιωμένος, όπως φάνηκε, βάζει εμπρός και ξεκινάει. Ο Κωλέτης στο καφενείο του Φακίρη. Πετάγεται επάνω και με απόγνωση αρχίζει να τρέχει πίσω του. Ο Διαμαντής με στραβοτιμονιές πότε δώθε και πότε κείθε να προχωράει. Ευτυχώς τότε δεν υπήρχαν στο δρόμο άλλα αυτοκίνητα, γιατί θα τα έπαιρνε όλα σβάρνα. Φτάνει έξω από του Γεραμούτσου και εκεί σταματάει. Ο Κωλέτης μπαίνει στο αυτοκίνητο, κάθετα στη θέση του οδηγού, ακουμπάει το κεφάλι του στο τιμόνι και μένει εκεί κάμποση ώρα. Πως δεν έπαθε εγκεφαλικό ο άνθρωπος.

Επανερχόμαστε στον Ο.Σ.Ε., που ανέλαβε τη συγκοινωνία γύρω στο 1959. Τακτικά δρομολόγια Ζούρτσα – Θολό με καλύτερες συνθήκες και με ανέσεις. Ανταπόκριση, επίσης, με λεωφορεία για την Αθήνα. Πολλοί οδηγοί και βοηθοί πέρασαν από το χωριό μας. Κάποιοι απ' αυτούς παντρεύτηκαν με κοπέλες του χωριού και έκαναν οικογένειες.

Τέλος, τον Ο.Σ.Ε. αντικατέστησε το Κ.Τ.Ε.Λ. Τα πρώτα χρόνια είχε πολλά δρομολόγια για την εξυπηρέτηση των κατοίκων. Με το πέρασμα των χρόνων, με την κατασκευή του δρόμου Πύργου-Κυπαρισσίας, με τη δυνατότητα του κόσμου να αποκτήσει δικά του αυτοκίνητα και να εξυπηρετείται, τα δρομολόγια μειώθηκαν. Τώρα υπάρχει και η λύση των ΤΑΧΙ. Και οι δρόμοι του χωριού είναι γεμάτοι αυτοκίνητα, κυρίως ιδιωτικής χρήσεως. Το Καλοκαίρι και τις γιορτές δυσκολεύεσαι και να περάσεις και να παρκάρεις.

Η καλή και η κακή όψη της προόδου. Τα θετικά και τα αρνητικά για τη ζωή και το περιβάλλον. Τι να κάνουμε. Όλα έχουν το τίμημά τους.

ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΙΔΗΣ

ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΕΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Ζουρτσάνων Αθήνας συγχαίρει θερμά τη Νέα Δημοτική Αρχή και της εύχεται καλή δύναμη και επιτυχία στο έργο της.

Περιμένουμε να αφουγκραστεί και να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τα θέματα του Δήμου γενικότερα, αλλά και της γενετικής μας της Ζούρτσας, με τη συμβολή και των συμπατριωτών μας εκπροσώπων στο Δημοτικό Συμβούλιο, που τα γνωρίζουν καλά και πρέπει να δείξουν την ευαισθησία τους για την επίλυσή τους.

Τα συγχαρητήριά μας και τις ευχές μας απευθύνουμε και στην τοπική κοινότητα Νέας Φιγαλίας, από την οποία έχουμε τις ίδιες, ως άνω, προσδοκίες.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΓΕΩΡΓΙΟ ΔΑΪΚΟ

Ο κ. Γεώργιος Δαΐκος, ο Γίγας της Ιατρικής, που πλέον διανύει το εκατοστό έκτο έτος της ηλικίας του, μας χάρισε φορητές εικόνες, που τοποθετήσαμε στον Ιερό Ναό της Υπαπαντής του Κυρίου.

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο του Ιερού Ναού τον ευχαριστεί και του εύχεται όπως ο Κύριος ο Θεός, δια των πρεσβειών του εν Αγίοις Πατρός Ημών Νικολάου του εν Μύροις, του χαρίζει υγείαν και παν αγαθόν.

Καλά Χριστούγεννα και Ευλογημένο το νέο έτος!

**Δια το εκκλησιαστικό συμβούλιο
Ο πρόεδρος Πρωτ. Αναστάσιος Αποστολόπουλος**

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΡΙΣΤΟΥΧΩΝ

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε βαθύτατα το Σύλλογο Ζουρτσάνων Αθήνας, που, με σκοπό να επιβραβεύσει τους αριστούχους μαθητές του Λυκείου του χωριού μας, μας απένευσε τιμητικό έπαινο για την άριστη επίδοσή μας στην Γ' τάξη του Γενικού Λυκείου Ν. Φιγαλίας, συνοδευόμενο από χρηματικό ποσό.

Είμαστε ευγνώμονες, γιατί με αυτό τον τρόπο ο Σύλλογος αναγνωρίζει τις προσπάθειές μας και υποστηρίζει και παρακινεί ιδιαίτερα τη νεολαία του χωριού να θέτει στόχους και να προσπαθεί για το καλύτερο δυνατό, όχι μόνο στο σχολείο αλλά σε οτιδήποτε κάνει.

**Με εκτίμηση
Ευαγγελία Π. Ζευγίτη
Στέφανος Ν. Παπαγιώργος**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ

Συνέχεια από την 4η σελ.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΣ 200 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

• Με αφορμή την Αδαμαντία οι μαθητές του Λυκείου της Ζούρτσας, σε συνεργασία με τους καθηγητές τους, στην εκδήλωση της 25ης Μαρτίου 2019 είχαν ως θέμα την ιστορική παρουσία και συμμετοχή της Ζούρτσας στον Αγώνα του '21 και την προβολή σχετικού βίντεο.

• Από το υλικό αυτό δημιούργησαν αργότερα το μικρού μήκους ντοκιμαντέρ (ταινία πραγματικών γεγονότων) «Γκιουζέλ Ζούρτσα» (τουρκ. γκιουζέλ= όμορφη), το οποίο απέσπασε το δεύτερο βραβείο στα «Education Leaders Awards» (πρόκειται για διεθνή εκπαιδευτικά βραβεία), ενώ πήρε την τρίτη θέση στον πανελλήνιο διαγωνισμό «Τα σχολεία εκπέμπουν στην ΕΡΤ», που συνδιοργανώθηκε από το Υπουργείο Παιδείας και την ΕΡΤ.

• Ακόμη, η συμπατριωτισσά μας φιλόλογος του Λυκείου μας κ. Ελένη Γιαννίκου, που ιδιαίτερως ενέπνευσε, στήριξε και καθοδήγησε τους μαθητές σε αυτή την προσπάθεια με το εξαιρετικό αποτέλεσμα, συνέγραψε το βιβλίο «Ζούρτσα 1821», στο οποίο παρουσιάζονται η Αδαμαντία και η ιστορία

της Ζούρτσας κατά τη μεγάλη περίοδο της τουρκοκρατίας και της επανάστασης, με αναφορές σε πρόσωπα και γεγονότα, όπου αποκαλύπτεται λιτά και δωρικά η πολύπλευρη προσφορά της Ζούρτσας στην εθνική παλιγγενεσία.

• Το βιβλίο εκδόθηκε το Μάρτιο του 2021 από τις εκδόσεις «Φιλντισι» της κ. Σύσσης Καπλάνη, κόρης του αείμνηστου Νίκου, με την υποστήριξη του Δήμου Ζαχαρώς και της Τοπικής Κοινότητας Νέας Φιγαλίας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

• Οι πληροφορίες για την προσωπικότητα και τη δράση της Αδαμαντίας αντλήθηκαν από το άρθρο της εγγονής της Πηνελόπης και από όσα με φροντίδα συγκέντρωσε η Ελένη στο βιβλίο της. Η διάσωσή τους είναι πολύτιμη, γιατί έτσι γνωρίσαμε μια Ελληνίδα πατριώτισσα και συμπατριώτισσα.

• Με την έκρηξη της Επανάστασης, οι Τούρκοι της Κυπαρισσίας απευθύνθηκαν με επιστολή στους Έλληνες και μεταξύ άλλων τους έλεγαν τα ακόλουθα: «Βρε ραγιάδες, γυρίστε πίσω στα σπίτια σας. Μονάχοι θα φάτε τα κεφάλια σας, δόλιοι, θα χαθείτε και σας λυπόμαστε».

• Όμως οι Έλληνες δεν χάθηκαν. Την απαντοχή (ελπίδα) χρόνων σκλαβιάς διαδέχτηκε η αντοχή χρόνων αγώνα και οι ραγιάδες έγιναν ελεύθεροι.

• Στο λόγο του, παρακαταθήκη στα νιάτα, που εκφώνησε ο Κολοκοτρώνης τον Οκτώβριο του 1838 στην Πνύκα, μίλησε για το παράτολμο εγχείρημα: «Όταν αποφασίσαμε να κάμομε την Επανάσταση, δεν εσυλλογιστήκαμε ούτε πόσοι είμεθα ούτε πως δεν έχουμε άρματα... αλλά, ως μια βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας και όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτόν το σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση».

• Το παρόν δεν είναι αποκομμένο από το παρελθόν, αλλά η ζωντανή συνέχειά του. Οι άνθρωποι έχουμε την ανάγκη αλλά και την ευθύνη να μεταβιβάσουμε ό,τι παραλάβαμε. Την ιστορία μας δεν μπορούμε να την αλλάξουμε. Μπορούμε και πρέπει να τη θυμόμαστε, γιατί σύμφωνα με τον Θουκυδίδη, «Η ιστορία είναι φιλοσοφία μέσω παραδειγμάτων» ή, ποιητικά ειπωμένο από τον Ελύτη, «Η απόδοση ενός πατρογονικού ελαιόδεντρου δεν είναι το λάδι του αλλά το καθαρό νερό της σοφίας».

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΡΑΒΟΥΛΙΑ

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

Επιτυχίες

► **Ο Νίκος Γκουβάτσος του Γιάννη** εισήχθη στο Τμήμα Οικονομικής και Περιφερειακής Ανάπτυξης του Παντείου Πανεπιστημίου.

► **Η Ελένη Σ. Πιτσινή** πήρε το πτυχίο της από το Τμήμα Μαιευτικής στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας.

► **Η Χρυσούλα Λεωνίδα Πιπιλή** (κόρη του Λεωνίδα Πιπιλή-Μπακαρέλλου) ιατρός νεφρολόγος, έγινε διδάκτωρ Ιατρικής Πανεπιστημίου Αθηνών.

Θερμά συγχαρητήρια, καλές σπουδές, καλή σταδιοδρομία.

Γεννήσεις

— 9-10-23 ο **Τάγαρης Χρήστος** (του Σπύρου) και η **Μπούρου Σοφία** απόκτησαν αγοράκι.

Να τους ζήσει το νεογέννητο.

Γάμοι

— 22-10-23 έγινε ο γάμος της **Καζαντζή-Μπιρπανάγου Μαρίας** (του Χρήστου και της Ιωάννας) με τον **Χιώτη Δημήτριο** στην Αθήνα (Ζωγράφου).

— 22-10-23 τελέστηκαν οι γάμοι της **Ειρήνης Στροβολίδου** (κόρης της Ελένης Νικ. Τσούτα) και του **Ιωάννη Πουλή**, στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Χολαργού.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Απεβίωσαν και ετάφησαν

— 27-6-23 **Κουτσούνης Αθανάσιος του Ευσταθίου** (96) στον Άγιο Ηλία.

— 23-10-23 **Γιαννίτσας Γρηγόριος** (90) στον Άγιο Ηλία.

— 24-10-23 **Φάμελος Θεόδωρος** (89) στον Άγιο Ηλία.

— 18-11-23 **Γκουβάτσου Αντωνία** (88) στο Μοναστήρι.

— 24-11-23 **Δαμπολιά Διονυσία** (89) στα Φιλιατρά.

— 3-1-24 **Μπουζέας Παναγιώτης** (77) στον Άγιο Ηλία.

Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους.

Εισφορές για την εφημερίδα

Δάβανος Ιωάννης	50€	Ζαριφόπουλος Παναγιώτης	20€
Καρανάση Άννα του Σωτηρ.	20€	Βλάχος Νικόλαος του Φωτίου	50€
Παπαγεωργίου Νικόλαος	50€	Αβραμόπουλος Ιωάννης	10€
Παναγόπουλος Χαράλαμπος	50€	Βλάχου-Κουτή Αγγελική	20€
Γεωργιοπούλου Σοφία	20€	Βλάχου Αλεξίου Παναγιώτα	10€
Παύλος Γεώργιος	20€	Βλάχου Παύλου Χρυσούλα	10€
Καράπαπας Γεώργιος του Αθαν.	20€	Βλάχου Άννα του Θεοδώρου	10€
Κουρέλης Ιωάννης	150€	Βλάχος Θεόδωρος του Διον.	20€
Κατσώλη Δήμητρα του Θεοδώρου	40€	Τσουκαλάς Κων/νος του Γεωργίου	20€
Παπαδάκης Μάνος	20€	Τσουκαλάς Γεώργιος του Κων/νου	20€
Δημοσθενίδου-Σπυριδάκη Δήμητρα	20€	Αντωνοπούλου-Παπαϊωάννου Μαρία	10€
Λιάπη Κων/να του Χρήστου	20€	Τσαούσης Νικόλαος του Παναγιώτη	20€
Χανιώτης Παναγιώτης του Αθαν.	10€	Τσούτα Αμαλία	15€
Κλέντος Βασίλειος του Κων/νου	40€	Αγγελοπούλου Βασιλική	20€
Κουτσοπούλου-Παναγούλια Ξανθή	10€	Καρανάση Αλεξάνδρα	20€
Ζαριφοπούλου-Δρακοπούλου Μηλιά του Δημ...	20€	Τσούτας Νικόλαος (Ιερέας)	20€
Παπαγιώργος Γεώργιος του Αθαν.	20€	Δημοσθενίδης Νικόλαος του Γεωργίου	20€
Βλάχου Ευθυμία του Θεοδώρου	10€	Δημοσθενίδου-Αγιοπούλου Φωτεινή	20€
Βλάχου Δήμητρα του Θεοδώρου	10€	Γαλανόπουλος Βασίλης	20€
Βλάχου Φωτεινή του Θεοδώρου	10€	Δημοσθενίδης Αθανάσιος του Γεωρ. (Θεσ/νίκη)	20€
Βλάχου Αιμιλία του Θεοδώρου	10€	Κουρούβανης Ιωάννης του Αθανασίου	30€
Πιτσινή Δήμητρα του Γεωργίου	10€	Παπαδάκης Μάνος	20€
Πιτσινή Αθανασία του Γεωργίου	20€		
Βλάμης Αλέξιος του Θεοδ.	30€		
Παπακυριακοπούλου Όλγα του Βασ.	10€		
Μανώλη Κλεώνη του Παναγ.	10€		
Μανώλη Όλγα του Ευθ.	10€		
Μανώλη Φωτεινή του Ευθ.	10€		
Παπανδρέου Ανδρέας του Νικολ.	20€		
Βλάχος Διονύσιος του Σπύρου	50€		
Γεωργακόπουλος Δημ. του Ιωάν.	20€		
Δέδε Μαρίνα του Χρήστου	20€		
Δημήτρουλα Μαρία του Φώτη	30€		
Γεωργακοπούλου Αγαθή του Ιωάννη	10€		
Βλάμη Νίκη του Γρηγ.	20€		
Βλάμη-Γλούμη Δήμητρα	20€		
Λούτσος Παναγιώτης του Τζανέτου	20€		
Θωμόπουλος Γεώργιος	20€		
Χήνας Στέλιος	20€		
Γρηγόρης και Ελένη Σμυρνή	20€		
Αθανασούλια Κων/να	10€		
Πιπιλή-Σταμοβλάση Βαρβάρα	50€		
Πιτσινή Ανδρέας του Ηλία	10€		
Τσούτα-Δαμίγου Ευσταθία	20€		
Βλάχου Μαρία του Χρήστου	20€		

Εις μνήμην

— Αθανασία Γκουβάτσου	20€
στη μνήμη του συζύγου της	
Αναστασίου Γκουβάτσου	
— Δημοσθενίδης Γεώργιος του Αθαν. και	
Σούλα εις μνήμην του αδελφού τους	
Δήμου Δημοσθενίδη	150€
— Δημοσθενίδης Αθανάσιος του Γεωργ.	
εις μνήμην του θείου του	
Δήμου Δημοσθενίδη	150€
— Δημοσθενίδης Βασίλειος του Γεωργ.	
εις μνήμην του θείου του	
Δήμου Δημοσθενίδη	50€
— Δημοσθενίδης Νικόλαος του Γεωργ.	
εις μνήμην του εξαδέλφου του	
Δήμου Δημοσθενίδη	50€
— Δημοσθενίδου Δήμητρα του Γεωργ.	
εις μνήμην του εξαδέλφου της	
Δήμου Δημοσθενίδη	50€
— Σμυρνής Γρηγόρης και Ελένη	
εις μνήμην Δήμου Δημοσθενίδη	50€
— Παπανδρέου Ανδρέας του Νικ.	
εις μνήμην Δήμου Δημοσθενίδη	50€
— Τσούτα Αμαλία του Αναστασίου	100€
εις μνήμην των προγόνων της	

Στη μνήμη του Δημοσθένη (Δήμου) Δημοσθενίδη

Στις 14 Οκτωβρίου 2023 απεβίωσε ο εξαδέλφος μου ο Δήμος ο Δημοσθενίδης, στην ηλικία των 89 ετών. Εντελώς ξαφνικά. Ενώ έτρωγε βραδινό με το γιό του. Αισθάνθηκε αδιαθεσία και τέλος. Ο καλύτερος θάνατος. Αν είναι δυνατόν να χαρακτηριστεί καλός ένας θάνατος. Όμως, αν αναλογιστούμε τα βήματα που τραβάνε κάποιοι, ώσπου να εγκαταλείψουν τον μάταιο τούτο κόσμο, καθώς και οι οικείοι τους, αξίζει να χαρακτηριστεί ένας θάνατος καλός.

Σε κάθε περίπτωση το κενό που άφησε είναι μεγάλο. Πρώτα για την οικογένειά του, που το σήκωσε μόνος του στους ώμους του μετά τον πρόωπο θάνατο της συζύγου του. Ύστερα για τους συγγενείς και φίλους του.

Εμείς είμαστε μια οικογένεια. Οι γονείς μας πολλά χρόνια μαζί στο επάγγελμα. Εγώ τον είχα οδηγό μου. Ήμουν μικρότερος και τον ακολουθούσα στις δουλειές, παίρνοντας παράδειγμα από την τακτική του και την εργατικότητα του. Δεν έλεγε πολλά. Ήταν λιγλόλογος και χαμηλών τόνων. Δεν πρέπει να είχε διαπληκτιστεί με άνθρωπο απ' ό,τι γνωρίζω. Τον τελευταίο χρόνο διάφορα προβλήματα υγείας τον καθήλωσαν στο σπίτι. Αλλά και από το μπαλκόνι του ακόμα μιλούσε, χαιρετούσε και αστειευόταν με τους περαστικούς. Έχω αμέτρητες ιστορίες από τη συμβίωσή μας με το Δήμο. Θα τον θυμάμαι πάντα με αγάπη.

Καλή σου ανάπαυση, εξαδέλφε Δήμο. Παρηγοριά στα παιδιά σου και στα εγγόνια σου.

ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΙΔΗΣ

Αντί μνημοσύνου για τον Βασίλειο Κέκη

Από την ανακήρυξη του ιατρού Βασιλείου Κέκη, στο Δημαρχείο, ως Επίτιμου Δημότη της Ζούρτσας ενώπιον πολλών παρευρισκομένων, στις 6/12/2002.

Εικονιζόμενοι από αριστερά: Ο Δήμαρχος Ιωάννης Πιπιλής, ο ιατρός Βασίλειος Κέκης, ο επίσης Επίτιμος Δημότης Ζούρτσας Αθανάσιος Δαΐκος και η σύζυγός του.

Στις 4 Δεκεμβρίου 2023 έκλεισε ένας χρόνος που ο Ζουρτσάνος γιατρός Βασίλειος Κέκης δε βρίσκεται πια κοντά μας. Ναι, καλά διαβάσατε. Ο Ζουρτσάνος γιατρός. Το δικαιούται. Το έδειξαν οι πράξεις του, η συμπεριφορά του, το ενδιαφέρον του, η παρουσία του στη Ζούρτσα, η προσφορά του, όλα γενικώς.

Και κάτι άλλο, ίσως το σπουδαιότερο. Έχετε την εντύπωση ότι η καθ' όλα αξια, ικανή και δραστήρια σύζυγός του, η κ. Μίνα, θα είχε τη δυνατότητα να ασχολείται, «ψυχική τε και σώματι», με τα της Ζούρτσας, αν δεν είχε τη σύμφωνη γνώμη του γιατρού; Και δεν εννοώ την ανοχή. Αυτό σημαίνει δουλειά με το ζόρι, με το στανιό. Εννοώ την αποδοχή, τη συμμετοχή, τη συμπαράσταση, την παρακίνηση, την ώθηση και την πάσης φύσεως βοήθεια, ηθική και υλική σε κάθε της προσπάθεια. Γι' αυτό δικαιούται να λέγεται ΖΟΥΡΤΣΑΝΟΣ με κεφαλαία γράμματα.

Ας μας συγχωρήσει η γη των Σπετσών που τον οικειοποιούμεθα. Την ευχαριστούμε που τον χάρισε σ' εμάς. Να είναι σίγουρη ότι τον προσέχουμε. Πούπουλο το χώμα που τον σκεπάζει. Το ελαφρύνουν οι ευχές όλων μας.

Μακάριος να είσαι, γιατρέ, εκεί ψηλά που βρίσκεσαι. Αιωνία σου η μνήμη.

ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΙΔΗΣ

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ «ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ» ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Είναι σύνηθες να υπερασπιζόμαστε τον αδύναμο, όταν κινδυνεύει από τον ισχυρό. Συμπαθούμε, π.χ., ένα μικρό ζώο που κινδυνεύει να πεθάνει από ένα μεγαλύτερο αρπακτικό, κι ας γνωρίζουμε ότι και του μεγάλου ο θάνατος, αν δεν βρει θήραμα, είναι επίσης απώλεια και ότι όλα αυτά συμβαίνουν μέσα στο πλαίσιο της ισορροπίας της φύσης. Έχουμε την τάση να παίρνουμε το μέρος του αδύναμου, τόσο στη φύση, όσο και στην κοινωνία, σε περιπτώσεις μικρών αλλά και μεγάλων συγκρούσεων, όπως οι πόλεμοι. Έτσι λειτουργήσαμε οι περισσότεροι και σχεδόν όλες οι δυτικές χώρες και η Ελλάδα, π.χ., στον πόλεμο της Ουκρανίας, την οποία, όμως, για άλλους λόγους και όχι από συμπάθεια, ενίσχυσαν και ενισχύουν ακόμη με αστρονομικά χρηματικά ποσά και τεράστιες ποσότητες παντός είδους όπλων.

Αλλά ήρθε ο πόλεμος του Ισραήλ κατά των Παλαιστινίων, για να μας δείξει και τις, κάθε άλλο παρά αθώες, εξαιρέσεις που υπάρχουν στον ως άνω κανόνα. Διότι στους πολέμους οι συμπάθειες και η συμπάρασταση κανονίζονται από τα μεγάλα συμφέροντα των ισχυρών, οι οποίοι, με τα μέσα προπαγάνδας που διαθέτουν, επηρεάζουν και κατευθύνουν την κοινή γνώμη προς τις δικές τους επιλογές, προβάλλοντας ψεύδη, διαστρεβλώνοντας και αποκρύπτοντας τις αλήθειες που δεν τους συμφέρουν. Αγιοποιούν τη μία πλευρά, ακόμη και όταν έχει άδικο, και δαιμονοποιούν την άλλη, κι ας έχει χίλια δίκια με το μέρος της. Κι αν το παράδειγμα του πολέμου της Ουκρανίας τους βολεύει, επειδή τάχα υπερασπίζονται τον αδύναμο (κι ας μην είναι αθώος), όχι, βέβαια, από αγάπη, αλλά από πολιτικοστρατιωτικές σκοπιμότητες, το παράδειγμα του Ισραήλ είναι κραυγαλέα περίπτωση μεροληψίας υπέρ του ισχυρού και αγνόησης του δίκιου του αδύναμου, με καταπάτηση κάθε κανόνα δικαίου και κάθε έννοιας ανθρωπισμού.

Έτσι, η αλήθεια είναι πάντοτε ένα μεγάλο θύμα των πολέμων. Φυσικά, δεν περιμένει κανείς, οι εμπόλεμοι και όσοι από συμφέρον τους υποστηρίζουν και τους ενισχύουν κρυφά ή φανερά, να μην κάνουν προπαγάνδα ο ένας εναντίον του άλλου και να παραδέχονται το δικό τους άδικο και το δίκιο των αντιπάλων τους. Και όσοι έχουν άμεσο ή έμμεσο συμφέρον να υποστηρίξουν το Ισραήλ, ας πούμε ότι κάνουν κάτι που εξηγείται. Αλλά εμείς οι υπόλοιποι είναι λυπηρό και παράδοξο, παρασυρμένοι από την προπαγάνδα, να τασσόμαστε με το μέρος του ισχυρού και να δικαιολογούμε τις φρικαλεότητες του Ισραηλινού στρατού, με το αστείο επιχείρημα, που επικαλέστηκαν πολλές κυβερνήσεις και ο Έλληνας πρωθυπουργός, ότι το Ισραήλ έχει δικαίωμα να αμυνθεί, γιατί δέχτηκε επίθεση, χωρίς να παίρνουμε υπόψη τα αίτια που σοβούσαν για χρόνια και που οδήγησαν, ερήμην του Παλαιστινιακού λαού και όχι με ευθύνη του, στην αποτρόπαιη σφαγή αμάχων στο Ισραήλ και στην αρπαγή ομήρων από τους πολεμιστές της Χαμάς και στις συνέπειές της.

Οι ως άνω σκέψεις είναι που οδήγησαν στη δημιουργία του παρόντος κειμένου, το οποίο βασίζεται, κυρίως, σε δημοσιεύματα έγκριτων ελληνικών εφημερίδων και άλλων πηγών.

Πρώτα απ' όλα, είναι τουλάχιστον παράδοξο το ότι πολλοί, επώνυμοι και ανώνυμοι, που δικαιολογούν το Ισραήλ, είναι εκείνοι που διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους για το δράμα των Ουκρανών, αλλά δεν συγκινήθηκαν ποτέ από το επί τόσα χρόνια δράμα των Παλαιστινίων ή άλλων λαών και από το δράμα των προσφύγων. Κατηγόρησαν αμέσως τον Πούτιν ως εγκληματία πολέμου και προαναγγείλαν τη σύλληψή του και την παραπομπή του στο διεθνές δικαστήριο. Δεν είναι αθώος ο Πούτιν για όσους αθώους αμάχους Ουκρανούς σκοτώθηκαν από ρωσικές επιθέσεις. Αλλά είναι προκλητικό να μην καταλογίζουν στον Νετανιάχου τα απείρως χειρότερα εγκλήματα πολέμου που συνειδητά και σκόπιμα διαπράττει εναντίον τόσων χιλιάδων αμάχων, και μάλιστα παιδιών, στη μαρτυρική Γάζα. **Αυτό δεν είναι άμυνα. Πρόκειται για γενοκτονία. Και, όπως γνωρίζουμε όλοι, γενοκτονία έχει υποστεί και ο Ελληνισμός και δεν πρέπει να το ξεχνάμε.** Είναι και άλλοι, που σε άλλες συγκυρίες έλεγαν πόσο καταχθόνιοι και επικίνδυνοι είναι οι Εβραίοι, που θέλουν να κυβερνήσουν τον κόσμο και πως καλά τους έκανε ο Χίτλερ, αλλά σήμερα θαυμάζουν τη σιδηρά πυγμή του Νετανιάχου και αλαλάζουν με ενθουσιασμό, όταν βομβαρδίζει γυναικόπαιδα στη Γάζα.

Αλλά η τραγική ιστορία των Παλαιστινίων από την αντιμετώπισή τους από το κράτος του Ισραήλ είναι παλιά. Πρόκειται για σχεδόν 75 χρόνια αιματηρής

εδραίωσης του ισραηλινού κράτους σε βάρος του παλαιστινιακού λαού και ασύλληπτης εθνικής καταπίεσης και φυλάκισης των Παλαιστινίων στην ίδια τη γη που κατοικούν για χιλιάδες χρόνια. Και τώρα με μεγάλη άνεση αποφάσισε να στραγγαλίσει σχεδόν 2 εκατομμύρια Παλαιστίνιους, οι οποίοι ζουν -αν αυτό λέγεται ζωή- σε μια από τις πιο πυκνοκατοικημένες και υποβαθμισμένες περιοχές του πλανήτη, τη Λωρίδα της Γάζας, που έχει χαρακτηριστεί ως «η μεγαλύτερη ανοιχτή φυλακή στον κόσμο» και που δικαίως συγκρίνεται με τα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης. Και δεν είναι η πρώτη φορά που το επιχειρεί. Δεν θα αρκούσαν σελίδες επί σελίδων, αν ήθελε κάποιος να απαριθμήσει όλα τα εγκλήματα σε βάρος του παλαιστινιακού λαού.

Και για να επανέλθουμε στο θέμα της προπαγάνδας, των ψεύτικων ειδήσεων και της υποκρισίας της διεθνούς κοινότητας, ας προσθέσουμε λίγες γραμμές ακόμη, αντλημένες από δημοσιογράφους και ΜΜΕ που έχουν ακόμα φιλότιμο και αξιοπρέπεια να υπηρετούν την αλήθεια, όπως είναι εξ ορισμού το καθήκον τους.

- «Κανείς πια δεν μετράει πόσοι Παλαιστίνιοι σκοτώνονται, έχουμε χάσει τον λογαριασμό. Όταν υπάρξει ισραηλινή απώλεια, οι ειδήσεις ουρλιάζουν, αλλά οι καθημερινές απώλειες Παλαιστινίων απλώς... διαφεύγουν την προσοχή...». Η δήλωση αυτή δεν ανήκει σε Παλαιστίνιο. Είναι η ομολογία μιας Ισραηλινής δημοσιογράφου, της μοναδικής που είχε σταλεί για ρεπορτάζ στη Γάζα.

- Όταν κυκλοφόρησε η ψευδής είδηση για δήθεν αποκεφαλισμό βρεφών από Παλαιστίνιους, τη μετέδιδαν επί ημέρες πολλά ΜΜΕ και επώνυμοι «έμπειροι» δικοί μας δημοσιογράφοι, σαν αδιαμφισβήτητο γεγονός, αν και τη διέψευδαν στελέχη διεθνών οργανισμών και δεν την επιβεβαίωνε ούτε ο ισραηλινός στρατός. Μάλιστα, ο Αμερικανός πρόεδρος δήλωσε ότι είχε δει και φωτογραφίες! Αλλά τόσο αυτός όσο και οι αμερικανοί ιθύνοντες όφειλαν να γνωρίζουν -και οπωσδήποτε γνωρίζουν- ότι η φήμη της θανάτωσης βρεφών είχε χρησιμοποιηθεί από τις ΗΠΑ στον πρώτο πόλεμο του Περσικού, όταν υποστήριζαν και διέδιδαν ψευδώς ότι Ιρακινός στρατός στο Κουβέιτ πέταγαν βρέφη έξω από τις θερμοκοιτίδες. Τους είναι γνωστή και προσφιλής αυτή η τακτική.

- Κι αν πάμε πιο πίσω στην Ιστορία, θα δούμε ότι ο Βενιαμίν Φραγκλίνος έστησε το 1782 μια ψεύτικη έκδοση, με την οποία «πληροφορούσε» τους αναγνώστες ότι τάχα οι ιθαγενείς αφαιρούσαν το σκαλπ (το τριχωτό της κεφαλής) και τα νύχια γυναικών, παιδιών και βρεφών, τα οποία στη συνέχεια έκαιγαν ζωντανά. Και στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο την ίδια ιστορία χρησιμοποίησαν οι ΗΠΑ εναντίον των Ιαπώνων.

Στόχος σε όλες τις περιπτώσεις ήταν να παρυσιαστεί ο αντίπαλος σαν ανθρωπόμορφο κτήνος, ώστε να γίνουν αποδεκτές μορφές αντιποίνων, οι οποίες παραβιάζουν κάθε έννοια διεθνούς νομιμότητας και συνήθως συνιστούν εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Και παρά το γεγονός ότι τέτοιου είδους φήμες αποδίδονται στις φανατισμένες μάζες, συνήθως ξεκινούν από υψηλόβαθμους αξιωματούχους. Η ιστορία των θερμοκοιτίδων στο Κουβέιτ, π.χ., είχε στηθεί από την αμερικανική εταιρεία Hill & Knowlton για λογαριασμό της εξόριστης κυβέρνησης του Κουβέιτ. Ανέθεσαν μάλιστα σε ένα κοριτσάκι, να καταθέσει σαν δήθεν «αυτόπτης μάρτυρας» ενώπιον επιτροπής του αμερικανικού Κογκρέσου. Όπως αποκαλύφθηκε όμως μερικά χρόνια αργότερα, το κοριτσάκι που ψευδομαρτύρησε ήταν η κόρη του πρέσβη του Κουβέιτ στην Ουάσινγκτον! Αντίστοιχα, η φήμη για τον αποκεφαλισμό βρεφών από τη Χαμάς ξεκίνησε από τον ισραηλινό τηλεοπτικό σταθμό i24 News, που, όπως αποκάλυψε η επίσης ισραηλινή εφημερίδα Haaretz, μετατράπηκε σε φερέφωνο της οικογένειας Νετανιάχου, προκειμένου να κερδίσει άδεια μεταδόσεων αγγλόφωνου προγράμματος. Όπως αποκαλύφθηκε, επίσης, παρά το γεγονός ότι το ισραηλινό υπουργείο Άμυνας δεν επιβεβαίωνε την πληροφορία, σε κατ' ιδίαν τηλεφωνικές επικοινωνίες με δημοσιογράφους, τους καλούσε να μεταφέρουν τη φήμη σαν είδηση.

Αλλά ίσως η πιο τραγική πτυχή της υπόθεσης είναι ότι στην ανθρώπινη Ιστορία κανένας λαός δεν έχει υποστεί με πιο τραγικό τρόπο τις επιπτώσεις από τέτοιου είδους προπαγανδιστικές τεχνικές όσο οι Εβραίοι. Από τον 12ο αιώνα μ.Χ. σε αρκετές περιοχές της Ευρώπης διαδόθηκε η λεγόμενη συκοφαντία του αίματος (blood libel), σύμφωνα με

την οποία οι Εβραίοι χρησιμοποιούσαν τάχα το αίμα χριστιανών (κατά προτίμηση παιδιών) για τελετές. Αυτή η συκοφαντία χρησιμοποιήθηκε κατά το Μεσαίωνα για αιματηρές διώξεις σε βάρος των Εβραίων και εξέθρεψε τον αντισημιτισμό του 19ου αιώνα. Αλλά εργαλειοποιήθηκε εκ νέου και στη ναζιστική Γερμανία από τον λεγόμενο εκδότη του Χίτλερ, Τζούλιους Στράιχερ, ο οποίος την αναπαρήγε συχνά στην εφημερίδα του «Der Stürmer». Ο Στράιχερ καταδικάστηκε στις συμπληρωματικές δίκες της Νυρεμβέργης και εκτελέστηκε ακριβώς για τέτοιου είδους προπαγανδιστικές τεχνικές που χρησιμοποιούσε εναντίον των Εβραίων. Αντίθετα, οι επίγονοί του στον χώρο της πολιτικής και της δημοσιογραφίας δεν αισθάνθηκαν καν την ανάγκη να απολογηθούν, για τη φρικιαστική γενοκτονία κατά των Εβραίων. Και τώρα αυτοί, τα τότε θύματα, έγιναν θύτες και έχουν εξαπολύσει γενοκτονία κατά των Παλαιστινίων!

Το κωμικοτραγικό στοιχείο της υπόθεσης βέβαια είναι ότι, ενώ τα δυτικά ΜΜΕ κατηγορούν οργανώσεις, όπως η Χαμάς, ότι κινούνται με μοναδικό γνώμονα τον θρησκευτικό φανατισμό, ταυτόχρονα αποκρύπτουν ότι το Κοράνι απαγορεύει ρητά τη θανάτωση βρεφών. Και αναρωτιέται κανείς: δηλαδή, οι Μουσουλμάνοι Παλαιστίνιοι είναι τόσο τυφλά θρησκόληπτοι ώστε... παραβιάζουν τις βασικές αρχές της θρησκείας τους; Ούτως ή άλλως, η αναμετάδοση από κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης της ψευδούς πληροφορίας ότι μαχητές της Χαμάς αποκεφάλισαν δεκάδες βρέφη, αποτελεί ένα από τα χαμηλότερα σημεία ευτελισμού, στα οποία έχει βρεθεί η δημοσιογραφία τις τελευταίες δεκαετίες. Κυρίως, γιατί η συγκεκριμένη μορφή προπαγάνδας περί βρεφοκτονίας χρησιμοποιούνταν εδώ και αιώνες εις βάρος των Εβραίων.

Μετά από όλα αυτά, αν θέσουμε στον εαυτό μας το ερώτημα «με ποιους είμαστε;», μία απάντηση ταυριάζει, όπως ακριβώς δημοσιεύτηκε σε εφημερίδα: «είμαστε με τον παλαιστινιακό λαό, που δικαιούται να έχει δικό του κράτος, δική του πατρίδα. Είμαστε με τα παιδιά της Γάζας που τους κόβουν το νερό, το ρεύμα, τις προμήθειες, για να τα οδηγήσουν σε εξόντωση. Είμαστε με τους ομήρους που κρατάει η Χαμάς, που η μόνη σωτηρία τους είναι η κινητοποίηση της διεθνούς κοινότητας για διπλωματική λύση στο Παλαιστινιακό. Και είμαστε με τους πολίτες του Ισραήλ, για τους οποίους η μόνη ελπίδα επιβίωσης είναι η απελευθέρωσή τους από το στρατιωτικό κράτος του διαρκούς τρόμου, που το μόνο που τους υπόσχεται είναι ο διαρκής πόλεμος». Σημειωτέον ότι εδώ και πολύν καιρό ο ισραηλινός λαός αντιστέκεται και διαδηλώνει μαζικά εναντίον του Νετανιάχου, που με την αυταρχική πολιτική του και με αντισυνταγματικές μεθοδεύσεις προσηλασμού κρατηθεί στην εξουσία, ώστε, συν τοις άλλοις, να αποφύγει τυχόν καταδίκες για σοβαρά αδικήματα, στα οποία φαίνεται να ενέχεται. Η δημοτικότητα του είναι στο ναδίρ (15% σε πρόσφατη δημοσκόπηση!) και κάποιος δεν αποκλείει αυτός να μεθόδευσε τον πόλεμο, για να ανακόψει τον πολιτικό του κατήφορο, ως «θριαμβευτής» κατά των Παλαιστινίων. Αλλιώς, δύσκολα εξηγείται το ότι οι ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες, που είναι από τις πιο ικανές στον κόσμο, αιφνιδιάστηκαν τάχα από τις ρουκέτες της Χαμάς.

Όσο για μας, είναι επικίνδυνη αφέλεια να νομίζουμε ότι όλα αυτά δεν μας αφορούν, επειδή συμβαίνουν αλλού. Η ειρήνη απειλείται παντού, λαοί ολόκληροι δεινοπαθούν και ο πόλεμος δεν αργεί να μεταδοθεί και να γίνει ευρύτερος, ακόμη και παγκόσμιος. Και οι ισχυροί της παγκόσμιας κοινότητας στην ουσία αδιαφορούν για το δράμα των λαών. Με το ζόρι και υποκριτικά ενδιαφέροντα να παράσχουν ανθρωπιστική βοήθεια, αλλά για το σταμάτημα του πολέμου δεν κάνουν τίποτα. Αντιθέτως, ενισχύουν τους (από συμφέρον) φίλους τους με χρήματα και πολεμικό υλικό. Παλιά τους τέχνη! Μόνο στον πρώτο ενάμιση μήνα από την έναρξη του πολέμου στη Γάζα, το Ισραήλ πήρε από τις ΗΠΑ περισσότερες από 15.000 βόμβες και 50.000 βλήματα πυροβολικού, ενώ η κυβέρνηση Μπάιντεν επιχειρεί να περάσει πακέτο βοήθειας ύψους 14,3 δισ. δολαρίων προς το Ισραήλ, προκειμένου αυτό να αγοράσει περισσότερα όπλα. Εμείς τα γνωρίζουμε αυτά από παλιά, με την περίφημη αναλογία «εφτά προς δέκα», με την οποία η Αμερική πωλούσε τα όπλα της σε Ελλάδα και Τουρκία. Και δεν σταματάει να πουλάει. Κάνει καλό τζίρο από τις αντιπαλότητες και από τους πολέμους. «Είναι πολλά τα λεφτά, Άρη», που λέει και μια γνωστή από τον παλιό ελληνικό κινηματογράφο φράση. Για ειρήνη θα μιλάμε τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ